

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V

217

JOI
23 IULIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

U.T.A. — DIN NOU CAMPIOANĂ!

Lotul echipei campioane, U.T.A. De la stînga la dreapta, în picioare : Birău, O Dembrovski, Pojoni, Schiopu, Lereter, Petescu, Broșovschi, Domide ; rîndul din față : Sima, Moș, Bătrîna, Axente, Gornea, Schep, Fl. Dumitrescu

METALUL BUCUREȘTI — CAMPIOANĂ LA JUNIORI

CRISUL ORADEA
și A.S.A. TG. MUREȘ
au retrogradat

Duminică, ora 17, stadion „23 August”

DINAMO-STEUA
în finala „Cupei României”

AU FOST CONFIRMATE ÎNȚILNIRILE
ROMÂNŌ-BRAZILIENE
DIN 1971 ȘI 1972

CAMPIOANE JUDEȚENE

Iată mai jos numele altor citorva echipe care au devenit campioane județene, echipe care, în aceste zile, își încearcă șansele la barajul pentru promovare în Divizia C.

ALBA: UNIREA ALBA IULIA (24 19 1 4 92—16 39 p), antrenor Gh. Tirnovăanu.

Unirea Alba Iulia, campioana județului Alba.

SATU MARE: SPARTAC SATU MARE — (antrenor O. Ferenczi), — după o dispută aprigă cu Recolta Urziceni și Rapid Satu Mare.

SIBIU: PROGRESUL SIBIU (24 18 5 1 58—17 41 p). Echipa a fost pregătită în tur de A. Penea și Gh. Topirceanu iar în retur de Mihai Nacu.

NEAMȚ: CIMENTUL BICAZ (20 15 3 2 54—15 33 p); antrenor Vasile Chelaru; jucători evidențiați: Vasilache, Pintilie, Strimbu, Niculescu.

ARAD: GLORIA ARAD, echipă pregătită de prof. Constantin Călinescu.

C.F.R. Sighișoara s-a dovedit a fi echipa cea mai bine pregătită pe parcursul campionatului județului Mureș pe care l-a câștigat detașat.

MUREȘ: C.F.R. SIGHIȘOARA (30 22 5 3 109—29 49 p), o echipă extrem de ambițioasă și disciplinată.

SUCEAVA: AVINTUL RADĂUȚI (22 15 4 3 68—18 34 p), cea mai constantă echipă a campionatului.

TITI MLADIN, Piatra Olt. Sigur că am înțeles. Sinteți un stelist îndăcărât, vă place să vorbiți despre Steaua, să auziți vorbindu-se despre Steaua, să citiți tot ce se scrie despre Steaua, să susțineți că nu există altă echipă mai bună decât Steaua etc., etc., etc. Bun. Dar de aici și până la a ne... obliga să publicăm poemul dedicat lui Florea Voinea, încercare complet nereușită, a cărei ca să fim în ton cu „Steaua”... ani lumină.

ADRIAN TRUȘCA, Craiova. Iată rezultatele înregistrate în ultimele trei campionate între Dinamo București și Universitatea Craiova: 1967 — 1968: 2-2 și 1-0; 1968 — 1969: 5-0 și 0-1; 1969 — 1970: 2-1 și 2-1.

ADRIAN MARINCUI, Timișoara. Capitanului echipei noastre naționale Lucaciu îi puteai scrie pe adresa clubului său, Dinamo București, șoseaua Ștefan cel Mare nr. 7-9, București.

PAULA AVRAM, București. 1. Ma-

terialele apărute în revista noastră după campionatul mondial au cuprins și aspectele despre care ne-ai scris dv. Iată de ce credem că e inutil să vă dăm la posta redacției un răspuns mai detaliat. 2. Adresa clubului Petrolul: str. Stadionului nr. 26, Ploiești.

CORNEL CREINICEANU, București. 1. Golul echipei noastre, în partida de la Linz, susținută în compania reprezentativei Austriei, a fost marcat de Kalló (min. 8). România a aliniat formația: Coman — Ivănescu, Barbu, Halmăgeanu, Deleanu — Groza, Dinu, Dobrin (min. 65 Nunweiler IV) — Sasu, I. Ionescu, Kalló. La București rezultatul dintre naționala noastră și cea a Olandei a fost 0-0. Partida s-a jucat pe stadionul „Republicii” echipa noastră fiind următoarea: Coman — Ivănescu, Barbu, Halmăgeanu, Deleanu — Dobrin, Dinu (min. 62 Gherghel) — Groza, Dumitriu II, Dumitrache (min. 46 Ion Ionescu), Haidu.

CORNEL TOADER, str. Avram Iancu nr. 1, Sinaia și **MIHAI SOLOMON**, str. 13 Septembrie nr. 78, București posedă colecții ale revistei „Fotbal”. Facem cunoscute aceste adrese ca urmare a faptului că mai mulți cititori ne întreabă cum își pot procura unele numere de revistă care le lipsesc.

MIHAI BORSOS, Deva. 1. Steaua București a câștigat de șapte ori titlul de campioană a României. Ultima dată, credem că încă n-ai uitat, cu doi ani în urmă, în ediția 1967/1968. 2. Adresa echipei dv. preferate: calea Plevnei nr. 114, București.

RETROSPECTIVA

UNEI

RETROGRADĂRI

După Dinamo și Unirea, dispărute într-un mod mai puțin obișnuit (s-au desființat secțiile de specialitate și nimeni n-a luat echipele pentru a le tutela), Dacia este cea de-a treia echipă din Oradea care părăsește Divizia C într-o perioadă de mai puțin de un an. Acestora li s-a mai adăugat și Bihoareana Marghita, care de asemenea a retrogradat în campionatul județean. Se pare, la Oradea nimeni nu va regreta retrogradarea Daciei. De ce? Vom încerca să argumentăm.

O formație care pe parcursul unui campionat a avut la cîrmă trei antrenori (fiecare, la rîndul lui, fiind considerat șap ispășitor pentru situația precară a echipei), la care în timpul unui campionat conducerea secției de specialitate s-a schimbat de cîteva ori, care s-a antrenat pe unde a apucat și nu a avut nici măcar echipament corespunzător (jucătorii de rezervă îmbrăcaseră echipamentul celor pe care îi înlocuiau chiar și la meciurile de campionat), care a jucat pe terenuri total necorespunzătoare — repetăm, o asemenea echipă, și în condițiile respective, nu putea obține decît retrogradarea. În al doilea rînd, trebuie spus cu hotărîre că în rîndul jucătorilor și-a făcut loc o crasă indisciplină, unii dintre ei nu au venit cu săptămîinile la antrenamente, alții nu s-au mai prezentat nici la meciuri, mai ales la cele din deplasare!

Și atunci, cine să regrete despărțirea de „Dacia”?

Cine să regrete comportarea penibilă din ultimul meci, cel cu Foresta Năsăud, hotărîtor pentru menținerea în Divizia C, pe care ordinea l-au pierdut cu scorul de 1-5, meci în care nu și-au apărut șansele în mod sportiv? Dar aceasta este o problemă cu implicații și care ar putea fi elucidată doar de cei ce răspund de destinele fotbalului orădean. Cert este că cei care au urmărit echipa, nu pot decît să afirme pe deplin convingeri că asemenea formații, tip Dacia, nu au ce căuta într-o competiție divizionară.

De fapt „Dacia” reflectă, în ultimă instanță, situația precară a întregului fotbal orădean, pe care forurile competente trebuie să-l analizeze cu discernămint pentru a-l îndrepta pe făgașul corespunzător.

V. SERE

CURIER SĂPTĂMÎNAL

PETROȘANI. Asociația sportivă Jiul a hotărît să pună stadionul la dispoziția copiilor care vor să practice în mod organizat fotbalul. Astfel, în fiecare duminică, între orele 9-13, porțile stadionului vor rămîne larg deschise, prim îndrumător al micuților fotbaliști fiind antrenorul Emil Ciurdărescu. Și cum Valea Jiului a fost un permanent izvor de jucători talentați, nu-i exclus ca mulți dintre puștii, cărora li se oferă acum condiții excelente de

ciunescu, F. Smarandache, Gh. Lepădatu, C. Ion, C. Donose. În prezent centrul craiovan numără 231 de copii și juniori care efectuează o pregătire corespunzătoare sub îndrumarea unui colectiv de antrenori condus de fostul apărător al echipei F. C. Craiova, Nicolae Oprea, colectiv din care fac parte Ion Gîrleşteanu și Mihai Golubovici. (ION TESCOVEANU-corespondent).

HUNEDOARA. Timp de cînd zile, stadionul „Corvinul” din o-

Universitatea Craiova (juniori), cîștigătoare a seriei a 8-a a campionatului național, ediția 1969/1970.

Foto: I. TESCOVEANU

a-și etala talentul, să devină, nu peste mult timp, componenți ai divizionarei Jiul. (NICU SBU-CHEA-corespondent).

CRAIOVA. Echipa de juniori a Universității Craiova a cîștigat, după cum se știe, seria a 8-a a campionatului republican. Mai puțin se știe însă că această echipă reprezintă de fapt centrul de copii și juniori din Craiova din rîndurile cărora au fost promovați în echipa de tineret-rezervă a clubului jucători ca A. Popescu, N. Rădulescu, I. Leoveanu, I. Cră-

rașul de pe malul Cernei, a găzduit etapa de zonă a campionatului republican al liceelor. S-au prezentat următoarele echipe: Liceul nr. 1 Oțelul Roșu, Liceul nr. 2 Turnu Severin, Liceul nr. 1 Tg. Jiu, Liceul nr. 1 Hunedoara, Liceul nr. 1 Timișoara, Liceul Ineu și Liceul Sobes. Mai bine pregătiți tehnic și mai ales fizic jucătorii hunedoreni, antrenati de către prof. Gruiță Romulus, au cîștigat etapa, calificîndu-se pentru turneul final. (ION VLAD-corespondent).

IN AQUA FORTE

ȘI S-A SURPAT...

„CETATEA

SUCEVEI”!

Cu surle, trîmbițe și tam-tam-uri, cu bătăi de pumni în piept, cu discursuri sfîrșitoare, cu angajamente dătătoare de siguranță, în cadrul unui val de optimism molipsitor, a luat ființă la 16 martie a.c. asociația sportivă „Cetatea Sucevei” la care au aderat asociațiile următoarelor unități economice: Complexul de celuloză și hîrtie, Întreprinderea de gospodărie orășenească. Complexul de exploatare și industrializare a lemnului, Combinația industriei alimentare și Inspectoratul silvic. Iată o inițiativă frumoasă, și-au zis cei mai mulți dintre suceveni. Și ce-a fost, ce-a mai urmat, cum zice cîntecul, e o poveste cu cîntec. Dar, să dăm cuvîntul faptelor.

O dată cu înființarea asociației s-a hotărît introducerea în campionatul județean a unei echipe purtînd denumirea „Cetatea Sucevei”, echipă care să reprezinte o adevărată pepinieră de cadre pentru — pe atunci — divizionara B Chimia. Zis și făcut. Au fost selecționați jucători tineri, de perspectivă, cărora nu le rămînea decît să-și încerce forțele cu ce-

UN CLASAMENT BIZAR

S-a întîmplat în campionatul de fotbal al sectorului Construcții din București. După consumarea ultimei etape, în urma căreia trebuia stabilită eşalonarea formațiilor participante în funcție de rezultatele obținute în teren, rezultate omologate de altfel de comisia de resort, nu mică a fost surpriza celor care-și așteptau cuvenita răsplată a eforturilor cînd au aflat de stabilirea unui clasament bizar, alcătuit după criterii arbitrare.

Scăzînd în mod neregulat cîte două puncte echipele de fotbal din cadrul unor asociații care nu au mobilizat atleții pentru un concurs planificat (!) conducerea sectorului Construcții a greșit de două ori; mai întîi frustrînd de drepturile cîștigate pe teren, prin luptă sportivă, niște echipe și pe jucătorii lor; în al doilea rînd încurajînd, printr-o măsură originală pe responsabilii unor alte secții (în speță de atletism) care se vor bizui, desigur, și în viitor, în munca lor, pe amenințarea adresată fotbaliștilor.

Și nu este exclus ca în acest fel să-și rezolve problemele specifice activității și alte secții cum ar fi de pildă cele de popice, gimnastică sau chiar orientare tactică!

TINERE TALENTE

Ștefan Palffi, joacă fundaș dreapta, este bine constituit fizic, are un joc de cap remarcabil, bun la interceptare, deposedează adversarul cu multă precizie și corectitudine. Iosif Bidi, mijlocas, posedă o tehnică individuală bună care-l permite să aibă un excelent control al balonului, se remarcă prin clarviziune în joc și participă cu regularitate la acțiunile ofensive ale echipei, fără să neglijeze apărarea.

Acești doi tineri jucători fac parte din totul echipei CHIMICA TIRNAVEI (antrenor Carol Naghi), care acționează în Divizia C. Ca urmare a talentului lor, a calităților fizice și tehnice de care dispun, Palffi și Bidi au reușit, la numai 17 ani, să devină titulari în echipa lor. Sînt jucători disciplinați, au pe terenul de sport, cit și în sala lui, conștiința și sîrguința în antrenamente și învingătoare, promovînd recent cu mult succes în clasa a XI-a.

VASILE IORDACHE — corespondent

Ștefan Palffi

Iosif Bidi

ULTIMA ETAPĂ S-A DESFĂȘURAT SUB SEMNUL UNEI APRIGE LUPTE PENTRU EVITAREA RETROGRADĂRII

BUCUREȘTI. Fază din partida Steaua-Crișul Oradea. Atac al bucureștenilor — la poarta lui Catona. Foto: S. BRĂȘOVEANU

Dominată, estompată de „El Mundial”, prelungită pînă la o dată-record în istoria fotbalului nostru, tot ca jertfă pentru întrecerea supremă, s-a terminat ediția nr. 52 a Diviziei A. În ciuda marelui dezavantaj pe care comparația cu scenele competiției super-vedetelor o prezenta pentru el (să știți că și în Brazilia, numărul spectatorilor este în pronunțată scădere, într-o proporție chiar mai mare decît la noi), campionatul a ținut să-și arate, totuși, cîteva dintre marile lui farmece. Și ieri în ceasul ultim, ne-a dăruit clipe de înaltă tensiune, ne-a adunat în jurul tranzistoarelor — pe băncile tribunelor, ne-a făcut să trăim momente de mare încordare.

Totul s-a învîrțit în jurul acestui loc 15 — campioana o știam de duminică, iar pe deținătoarea locului 16 o cunoaștem de luni de zile. Ei bine, împotriva multor presupuneri, a unor anticipări, în pofida unor „informații sigure” care-ți anunșau rezultatul meciului de la Brașov sau de la București (Steaua-Crișul), care îți puteau procura minulete golurilor C.F.R.-ului Cluj, spre cînstea echipelor, direct sau accidental angajate în această tăioasă luptă pentru evitarea penultimului loc, meciurile s-au disputat cu ardore și corectitudine. Evoluțiile scorurilor aruncau, dintr-un minut în altul, pe altcineva acolo unde nici una dintre echipe n-ar fi vrut să se afle în clasamentul final.

Pînă cînd partidele s-au terminat, cu siguranță că jucătorii Petrolului și ai C.F.R.-ului clujean, care s-au aflat — teoretic! — în divizia B au trăit emoții pe care nu le vor uita. De vreme ce Petrolul era învins la Brașov iar feroviarul clujean nu reușea decît un egal în întrecerea lor așa de deîrșă cu Farul, era suficient un gol mai mult de cît cel reușit de Kun II la București pentru ca una sau alta dintre cele două formații să devină ocupanta locului pe care a rămas, pînă la urmă, Crișul.

Etapa a respectat nu previziunile, sușotelile de culise, nu s-a plecat la aranjamentele pe care foarte mulți le trimbitau, ci a dat rezultate decise, de crezut, foarte aproape de ceea ce numim „calculul hirtiei”. Farul și-a onorat rezultatele-bombă din ultima perioadă de timp și a recoltat încă un punct, la Cluj; Steagul roșu a înțeles să lupte cu toată energia pentru o victorie, considerată oricum normală, să zicem, la mijloc de campionat, deci cu atît mai rezonabilă acum; Steaua n-a tratat meciul cu ușurință și indiferență și s-a întrebuițat pînă la sfîrșit; nici chiar UTA, de mulți considerată în plimbare de agrement la Iași, nu și-a vindut chiar așa ușor pielea, dînd altfel emoții sensibilor spectatorii din Dealul Copoului cînd Sima a egalat...

„Bătrîna doamnă”, vechea și noua campioană, trăiește bucuria unui succes cu atît mai mult savurat, cu cît este plătit de perioada neagră în care s-a zbatut după „teribila noapte varșoviană”, momente de mult socotite ca insurmontabile de către arădeni. UTA are foarte rapid ocazia să demonstreze, într-o selecție companie, că — sub toate aspectele — acei 8-0 a fost un mare, un foarte mare accident...

Pleacă din prima divizie două dintre cele mai tinere echipe ale fotbalului nostru. Știm că, în aceste prime clipe ale necazului (situație valabilă mai ales pentru orădeni) consolațiile nu au nici valoare și nici efect. Singurul lucru pentru care atît Crișul cît și A.S.A. Tg. Mureș ar trebui să lupte cu orice preț este admirabilul rezervor de talente, de elan și de progres pe care loturile lor le conțin. Reluarea luptei din Divizia B către Divizia A cu asemenea forțe, reprezintă o mare garanție a reușitei și conducerile celor două cluburi au datoria să nu uite nici un moment acest ade-văr demonstrat chiar de campionatul unde n-au avut pînă la urmă succesul cîrîc, de punctaj, care în fotbal nu este totdeauna direct proporțional cu valoarea jucătorilor.

Și-acum, vin zilele fără miercuri și duminici de meci, dorite atît în zilele toride ale finalului de campionat; dar le vom regreta chiar de săptămîna viitoare... cînd vom începe să cercetăm — nerăbdători — filele calendarului, căuind ocazia — de duminică 30 august — cînd campionatul primei divizii ne va zîmbi, tinerește, spunîndu-ne: „Bine v-am găsit!”

CU CÎNDUL LA VACANȚĂ...

RAPID — DINAMO BACĂU 1-0 (1-0)

A MARCAT: Neagu (min. 20 din penaltii).
STADIONUL: Republicii, timp frumos, teren bun, spectatori 6.000.
RAPID: Răducanu 7 — Pop 7, Lupescu 8, Niță 7, Greavu 8 — Dinu 6, Dumitru 7 — Năsturescu 7 (min. 76: Străț), Angelescu 8, Neagu 6, Coarcanu 6 (min. 58: Petreanu 7).
DINAMO BACĂU: Ghiță 9 — Bogdan 5, Nedelcu 6, Velicu 7, Comănescu 7 — Vătafu 6, Dușan 6 (min. 76: Cernat), — Pană 5, Dembrowschi 7, Ene D. 7, Băluță 5 (min. 76: Neumeyer).
ARBITRU: Grigore Bîrsan (Galați), nota 4.
La tîneret-rezerve: 0-3 (0-1).

Influențat de căldură și lipsit de o miză mai importantă, jocul dintre Rapid și Dinamo Bacău, s-a desfășurat într-un ritm nu prea vioi. Feroviarul iau de la început conducerea ostilităților și chiar în primul minut, Dumitru, după o frumoasă acțiune personală, ratează, singur cu portarul advers în față. Bucureștenii se mențin în ofensivă în tot cursul primei reprize dar nu reușesc să înscrie decît o singură dată prin Neagu, dintr-o lovitură de la 11 metri acordată în urma unui fault în careu comis de Bogdan asupra lui Dinu. Oaspeții au și ei ocazia să înscrie la min. 30 cînd Dembrowschi pătrunde în careu este faultat de către Greavu, dar, arbitru lasă infracțiunea nesancționată.

Partea a doua a jocului devine mai echilibrată și mai vioaie. Oaspeții încearcă să egaleze dar din nou se

opune conducătorul jocului care mută pe linia de 16 m. un fault în careu comis asupra lui Daniel Ene. Rapi-diștii domină totuși mai mult, au două mari ocazii de a majora scorul dar, odată Nedelcu (min. 55), scoate cu capul de pe linia porții o mingă șutată de Neagu din lateral, iar, altădată (min. 59) Năsturescu, este deposedat de Velicu în momentul cînd se pregătea să șuteze de la numai 3-4 metri de poartă. În ultimele minute, feroviarul încearcă să mențină rezultatul prin tragere de timp dar publicul nu-i iartă admonestîndu-l copios. Mai ales că în această perioadă jocul își pierde și puținul interes pe care-l mai prezenta, întreg stadionul urmărind cu emoție și interes la aparatele de radio rezultatele de pe celelalte stadioane.

Gheorghe NERTEA

VICTORIE ÎN MINUTUL 89!

Pe Dealul Copoului, pe frumousul stadion ieșean, și în fața unui public fericit, care a aplaudat atît pe jucătorii din Arad cît și pe cei din Iași, U.T.A. a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană.

Numai că cei aproape 10.000 de spectatori, înainte de finalul jocului, au trecut ieri după amiază atît prin marile bucurii ale posibilităților ieșenilor de a scăpa cu fața ourată din această ediție a campionatului, cît și prin... focurile iadului. Închipuiți-vă un debut exploziv al ieșenilor, în care poarta lui Gornea era supusă unui tir necrutător. Lupulescu, Goleac, Cuperman, încearcă pe rînd vigilența portarului arădean, care s-a aflat tot timpul la post. Dar în min. 6, el avea să fie înfrînt de Moldoveanu, care a fructificat o pasă de la Goleac. U.T.A., echipă cu experiență, a început să-și facă jocul obișnuit și, încet-încet, metodic și precis, ea urcă tot mai amenințător spre poarta lui Constantinescu. În min. 8 și 9, Dembrowschi și Domide sînt pe punctul de a marca dar inter-

vențiile portarului gazdă sînt salvatoare; în min. 12, Broșovschi face slalom printre toți apărătorii ieșeni, îl dribblează și pe Constantinescu, îi pasează lui Dembrowschi, însă portarul ieșean revine și blochează. Fazele sînt deosebit de spectaculoase, atît la o poartă cît și la cealaltă, tîind respirația publicului. Mai ales că pe calea undelor se difuzau vești amenințătoare.

Cea mai mare ocazie de a ridica scorul o are Goleac, care — după ce îl dribblează pe Gornea — șutează afară (min. 50). U.T.A. este superioară în jocul de cîmp, ca tehnică, ca precizie a paselor. Și în timp ce Lupulescu (min. 81) nu reușește să concretizeze dintr-o poziție excelentă, contraatacul oaspeților îl aduce pe Sima singur în fața porții lui Constantinescu și... 1-1.

În final, textiliștii, marcați vizibil de căldură, cedează inițiativa în joc și în min. 89, Marica, cu o ultimă zvîcnire, aduce victoria mult dorită.

Mircea TUDORAN

POLITEHNICA — U.T.A. 2-1 (1-0)

AU MARCAT: Moldoveanu (min. 6), Sima (min. 81), Marica (min. 89).
STADION: „23 August”, spectatori 10.000, caniculă, teren bun.
POLITEHNICA: Constantinescu 9 — Gavrilă 8, Ianuș 8, Stoicescu 7, Romiță 7 — Alecu 8, Simionas 8 — Goleac 5 (min. 70 — Marica 6), Lupulescu 5, Cuperman 5, Moldoveanu 6.
U.T.A.: Gornea 9 — Birău 8, Lereter 8, Pojoni 7 (min. 55 — Schep 7), Broșovschi 8 — Axente 7, Petescu 6 — Schiopu 6 (min. 67 — Sima 6), Domide 8, Dembrowschi 7, Fl. Dumitrescu 7.
ARBITRU: C. Petrea (București), nota 8.
La tîneret-rezerve: 3-1 (1-1).

ANTRENORUL AUSTRIAC HAPPEL (FEYENOORD)

A URMĂRIT PE U.T.A. IERI LA IAȘI

În tribunele stadionului din Iași a luat loc ieri, pentru a urmări pe viitoarea adversară în „C.C.E.” a echipei sale, antrenorul austriac Ernst Happel, al clubului olandez Feyenoord Rotterdam. El a sosit împreună cu ziaristul Rob Vente (de la „Rotterdamsek Wieuwsblad”) miercuri dimineață cu avionul la București și imediat și-a continuat drumul spre Iași. Într-o scurtă convorbire avută după meci

cu Happel, cu privire la observațiile făcute, el ne-a spus:

„U.T.A. mi-a lăsat o impresie bună, deși a jucat ca o campioană care nu mai putea pierde titlul. Este o echipă bună, tehnică, și mă bucură faptul că joacă fair. Dintre jucătorii mi-au plăcut portarul Gornea, fundașul central Lereter, atacanții Schiopu și Dembrowschi, acesta pentru promptitudinea lui”.

Do două amănunte interesante: 1. Happel a rămas uimit cînd a aflat că Lereter are 37 de ani (îi împlinește la 23 iulie — mulți înainte!). 2. Antrenorul olandezilor a fost nedumerit vînzîndu-l pe O. Dembrowschi; „acesta nu este cel pe care l-am văzut la TV în meciul Brazilia-România” — a spus el. S-a lămurit însă, cînd a aflat că sînt doi Dembrowschi. (M. T.).

UN MECI DE MARE UZURĂ PSIHICĂ

Deși epuizați fizic și psihic în a-cest final de campionat, ceferiștii clujei, în decisiva partidă cu Farul au făcut eforturi dramatice pentru a supraviețui în Divizia A. Într-o liniște de templu (spectatorii prezenți în tribune erau strînși în jurul tranzistoarelor), meciul a început într-o notă de accentuată dominare a gazdelor, dar, neconcretizată, cu toate că apărarea Farului, mai puțin portarul Ștefănescu, prezenta destule fisuri. Oaspeții au jucat relaxat, etalîndu-și periodic calitățile tehnice și au creat momente cu faze spectaculoase, fără să apese însă pe accelerator. Risipa de energie și totala dăruire în joc a ceferiștilor a fost răsplătită cu înscrierea unui gol în min. 59, cînd O. Ionescu a reluat cu capul din apropiere mingea centrată de S. Bre-

tan. După pauză ocaziile de gol sînt mai numeroase. După ce în min. 47 S. Bretan șutează fulg-rător din apropiere și Ștefănescu apără cu piciorul, două minute mai tîrziu Cojocaru ratează din interiorul careului. În continuare Farul revine în atac și Sasu (min. 61) trimite din vole în brațele lui Măr-

culescu. Egalarea se produce min. 72 prin Tufan care reia im-p-rabil din apropierea porții.

Victoria ar fi suris poate cluj-nilor dacă veteranul Soos, copleșit de importanța partidei, nu ar ratat o lovitură de la 11 m (min. 80).

D. VOICILA

C. F. R. — FARUL 1-1 (1-0)

Au marcat: O. Ionescu (min. 39) și Tufan (min. 72).
Stadionul: Municipal, timp frumos, teren bun, spectatori 8.000.
C.F.R.: Mărculescu 7 — Costea 7, Soos 7, Dragomir 8, Cojocaru 8 — M. Bretan 7, Tegean 6 (min. 57: Stăncel 6) — S. Bretan 7 (min. 78: P. Popa), Soos 7, O. Ionescu 8, Petrescu 7.
FARUL: Ștefănescu 8 — Stolca 6 (min. 70 Koszka), Antonescu 6, Mares 6, Pleșa 6, — Tănase 8, Badea 7 — Sasu 7 (min 63 Constantinescu 7), Tufan 7, Caraman, 6 Kalló 6.
ARBITRU: G. Limona (București), nota 9.
La tîneret-rezerve 0-1 (0-0).

ȘAPTE GOLURI, ÎNTR-UN MECI DRAMATIC

STEAGUL ROȘU — PETROLUL 4-3 (2-1)

AU MARCAT: Ghergheli (min. 6, 16 și 85), Necula (min. 76), respectiv Cringașu (min. 11 și 59) și Iuhasz (min. 90).

STADIONUL Tineretului: timp călduros, teren foarte bun, spectatori circa 8.000.

STEAGUL ROȘU: Adamache 7 — Ivănescu 9, Jenel 8, Olteanu 8, Rusu 7 — Pescaru 8, Cadar 7 — Necula 7, Ghergheli 9, Balint 7 (min. 75: Drăgoi 7, Györfi 8).

PETROLUL: M. Ionescu 7 — Gruber 7, N. Ionescu 7, Florea 7, Morcanu 8 — Iuhasz 8, Cringașu 9 — Dincuță 8, Grozea 7, Coligă 7, Moraru 7 (min. 57: Stroe 7).

ARBITRU: A. Bentu (București), nota 10.

La tineret-rezerve: 3-1 (1-0).

La Brașov, una din cele patru candidațe la locul 15, Petrolul, a reușit la capătul unor dramatice împrejurări să se salveze în ceasul al doisprezecelea, în ciuda înfringerii suferite în fața unui adversar tenace și deosebit de hotărât să-și apere șansele într-un joc fără miză pentru el. Înfrângerea s-a desfășurat într-o atmosferă de mare tensiune nervoasă, care însă n-a influențat cu nimic

asupra spectacolului sportiv. Ploieștenii, folosind în formație nu mai puțin de opt apărători de meserie, distribuiți într-o așezare 4-4-2, au jucat deschis, cu frumoase zvicniri ofensive (realizate în special de Cringașu) și cu replieri rapide și la timp, în vreme ce Steagul roșu a atacat mai mult, construind acțiuni cu multă dezinvoltură și fantezie.

Meciul a debutat furtunos, Pescaru

ratând o mare șansă în min. 5, dar în minutul următor Ghergheli reia plasat o minge lucrată de Györfi, deschizând scorul. Ploieștenii egalează în min. 11 prin Cringașu, dar bucuria lor este de scurtă durată, deoarece la numai câteva minute gazdele preiau conducerea prin același Ghergheli.

Repriza a doua scade în intensitate și în min. 59 Cringașu egalează printr-un șut de la 30 m. Din acest moment, aspectul jocului devine dramatic, ambele echipe jucând fără menajamente. Se ratează mult dar se și înscrie: min. 76 Necula, min. 85 din nou Ghergheli și min. 90 Iuhasz.

Partida se încheie într-o atmosferă infernală, de nedescris; ploieștenii rămân pe teren în fața aparatului de radio și trăiesc poate cele mai apăsătoare momente din întreg campionatul, care iau sfârșit în momentul încheierii jocurilor de la București și Cluj, ale căror rezultate le asigură rămânerea în Divizia A.

Mihai IONESCU

DESPĂRTIRE, CU O VICTORIE, DE DIVIZIA A

A.S.A. — DINAMO BUCUREȘTI 2-0 (0-0)

A MARCAT: Fazekas (min. 82 și 87).

STADION „23 August”, teren bun, timp frumos, spectatori aproximativ 3.000.

A.S.A.: Bay 8 — Sileam 7, Toth 8, Ispr 8 (min. 72: Dondos 7), Csaka 7 — Siklodi 5 (min. 36: Nistor 7), Ciutac 8 — Lucaci 8, Hajnal 7, Fazekas 8, Nistor (min. 36: Varadi 7).

DINAMO: Stana 8 — Dobrin 7, Pirvu 7, Stoicescu 6, D. Mecanu 7 — Moldovan 7, Diau 8 — Sandu 7, Frățilă 7, Dumitrache 8, Doru Popescu 6.

ARBITRU: Miroca Rotaru (Iasi), nota 9.

La tineret-rezerve: 3-0 (1-0).

dar fără rezultat. Spre finalul partidei, mureșenii dovedesc mai multă ambiție, dorind să-și încheie activitatea în Divizia A cu o victorie. Ei atacă mai insistenț și reușesc să străpungă apărarea dinamovistă de două ori: în min. 82, Lucaci de pe stînga, dribblează cîteva apărători și centrează în interiorul careului, iar Fazekas sutează necrutător pe lângă Stana: 1-0. După acest gol, atacul mureșenilor se înviorază și mai

mult, acțiunile devin tot mai insistente și mai periculoase. În min. 87, același Lucaci centrează tot la Fazekas, care reia în plasă: 2-0 pentru mureșeni. Cu această tînră formație, A.S.A. Tg. Mureș speră să facă doar un scurt stagiul în Divizia B, spre a reveni la anul în prima divizie a țării.

SEBASTIAN ALBU

CURSA PENTRU... TITLUL DE GOLGETER

F.C. ARGES — „U” CRAIOVA 1-1 (1-1)

AU MARCAT: Dobrin (min. 37) și Oblemenco (min. 39).

F.C. ARGES: Vintilă 7 — Pigulescu 6, Barbu 7, Olteanu 6, Ivan II 6 — Prepurgei 7, Vlad 5 (min. 63: Ștefănescu 5) — Radu 6, Roșu 5, Dobrin 7, Jercan 5 (min. 46: Nuțu 8).

„U” CRAIOVA: Pilcă 8 — Niculescu 6, Mincă 7, Bitlan 7, Vela 6 — Boșotcanu 6, Ivan 6 — Martinovici 5, Neagu 5, Oblemenco 7, Donose 5 (min. 53: Bălan 5).

ARBITRU: Victor Pădureanu (București), nota 9.

La tineret-rezerve: 2-2 (2-1).

La reluare, cursa de urmărire continuă. Argeșenii conduc „ostilitățile”, introducerea lui Nuțu aduce o notă de prospețime în atac, dar neșansa îi privează pe Dobrin în încercarea sa de a-l ajunge pe Oblemenco. Astfel, scorul nu se va mai modifica și aceasta datorită atît apărătorilor oaspeților (în frunte cu Pilcă), cît și lipsei de fantezie a înaintării echipei piteștene, care prin jocul ei fără orizont n-a reușit să-și ajute coechipierul.

Deși fără miză, partida a plăcut prin ambiția cu care cei doi rivali, Oblemenco și Dobrin, și-au disputat șansele, avansul craioveanului de un gol neputînd fi recuperat de piteștean.

DINU COSTESCU

OBLEMENCO DIN NOU GOLGETER

După trei ani, atacantul craiovean a reușit să se instaleze, în finalul campionatului, în fruntea golgeterilor pe anul 1969/70.

El a ocupat primul loc și în ediția 1966/67, cu 17 goluri. Acum cu 18:

19 goluri: OBLEMENCO („U” Craiova) — 3/11 m

18 goluri: Dobrin (F. C. Argeș) — 3/11 m

16 goluri: Tătaru (Steaua), Neagu (Rapid)

15 goluri: O. Dembrowschi (U.T.A.)

13 goluri: D. Ene (Dinamo Bacău), Dumitrache (Dinamo București) — 1/11 m

11 goluri: Voinea (Steaua) 3/11 m, E. Dembrowschi (Dinamo Bacău) — 1/11 m, Adam („U” Cluj) — 2/11 m, Sasu (Farul) — 1/11 m, Domide (U.T.A.)

10 goluri: Oprea („U” Cluj) — 2/11 m.

9 goluri: Nuțu (F. C. Argeș) — 1/11 m, Györfi (St. roșu), Creniceanu (Steaua), Moldoveanu, Cuperman (Politehnica) — 4/11 m, Dincuță (Petrolul).

8 goluri: Florescu (St. roșu), I. Constantin, Peronescu (Jiul), Sălcănu (Dinamo București), Tușan (Farul), Soos (C.F.R.) — 5/11 m.

7 goluri: Lereter (U.T.A.), Kun II (Crișul)

6 goluri: Radu, Roșu (F. C. Argeș), Lupescu (Rapid), Kasai (Crișul), Kalló (Farul), Grozea (Petrolul) — 4/11 m, Barbu („U” Cluj), Ștefănescu (Steaua), Libardi (Jiul) — 2/11 m, Axente (U.T.A.)

5 goluri: Doru Popescu (Dinamo București), Soos, O. Ionescu (C. F. R.), Naghi (A.S.A.) — 2/11 m, Coda (Crișul), Naidin (Jiul), Bălan, Neagu („U” Craiova), Dumitriu III (Steaua), Caraman (Farul).

4 goluri: Munteanu („U” Cluj), Dumitrescu, Moș (U.T.A.), Prepurgei (F. C. Argeș), Diau, Nunweiller VI, Lucescu, Both (Dinamo București), Caniaro, Fazekas (A.S.A.), Bădin, Cringașu (Petrolul), Lupulescu, Marica, (Politehnica), Cotorman (Jiul), Popovici (Crișul) — 4/11 m, Tănase (Farul), Pană (Dinamo Bacău), Necula, Ghergheli (St. roșu).

TABEL SINOPTIC

Rezultatele Diviziei A
ediția 1969-1970

LEGENDA: A = Meciuri acasă; D = Meciuri în deplasare; cu un punct sînt însemnate meciurile din retur

CLASAMENTUL FINAL AL DIVIZIEI A

U.T. ARAD	30	18	3	9	54-42	39	(+12)
Rapid București	30	14	9	7	39-31	37	(+8)
Steaua București	30	14	6	10	56-37	34	(+19)
„U” Craiova	30	13	7	10	40-37	33	(+3)
Dinamo Buc.	30	14	4	12	51-41	32	(+10)
Farul Constanța	30	13	6	11	45-40	32	(+5)
Jiul Petroșani	30	14	4	12	37-37	32	(0)
St. roșu Brașov	30	12	6	12	38-41	30	(-3)
Dinamo Bacău	30	10	10	10	37-42	30	(-5)
F.C. Argeș Pit.	30	11	7	12	51-47	29	(+4)
„U” Cluj	30	9	10	11	40-37	28	(+3)
Politehnica Iași	30	12	3	15	37-39	27	(-2)
Petrolul Ploiești	30	10	7	13	36-42	27	(-6)
C.F.R. Cluj	30	10	7	13	29-45	27	(-16)
Crișul Oradea	30	10	6	14	38-44	26	(-6)
A.S.A. Tg. Mureș	30	5	7	18	23-49	17	(-26)

CLASAMENTUL LA „TINERET-REZERVE”

DINAMO BACĂU	30	21	2	7	78-36	104
„U” Cluj	30	19	2	9	53-36	85,5
Dinamo București	30	17	2	11	61-29	83,5
Crișul Oradea	30	18	1	11	49-49	79,5
St. roșu Brașov	30	14	8	8	52-36	76
Petrolul Ploiești	30	15	5	10	42-40	71
Politehnica Iași	30	14	4	12	39-38	65,5
Steaua București	30	12	5	13	44-50	63
Farul Constanța	30	12	6	12	42-49	63
„U” Craiova	30	11	8	11	35-33	60
U.T. Arad	30	10	7	13	48-37	59,5
Rapid București	30	10	3	17	27-39	46,5
A.S.A. Tg. Mureș	30	7	7	16	36-56	46
Jiul Petroșani	30	9	5	16	27-52	45,5
F.C. Argeș Pitești	30	7	6	17	28-47	41
C.F.R. Cluj	30	5	7	18	30-62	37

NUM. ÎN ORDIN	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	LOCUL
1	A.S. ARMATA • T.G. MUREȘ	A	0-1*	1-2	1-1*	2-0*	0-0	1-2	0-3*	0-0*	3-0*	2-0	3-0	0-2*	0-0	2-0	2-2*	16
2	C.F.R. • CLUJ	D	2-0	0-0*	0-0	2-1*	1-1*	2-1*	2-0*	2-1	1-0	1-1*	1-1*	1-3	1-0*	0-0	1-0	14
3	CRISUL • ORADEA	A	1-1*	4-1	0-4	0-0	1-2	2-1*	3-0*	2-0*	2-0	1-1*	3-1	2-1	2-0*	1-2	0-1*	15
4	DINAMO • BACĂU	D	1-0	1-0*	0-0*	0-0	1-2	0-1*	1-6	1-2	1-2	0-1*	0-3	1-3	1-1*	3-3	0-2*	9
5	DINAMO • BUCUREȘTI	A	3-1	3-1	2-1*	3-1	2-3	4-1*	5-2	1-0	1-1*	0-2	1-0	0-1*	1-2*	2-1	6-0	5
6	FARUL • CONSTANȚA	D	0-0*	4-2	1-0*	4-0	1-2	3-1*	1-0	2-1	2-0	3-0*	0-0*	0-2	1-1*	4-0*	3-1	6
7	F.C. ARGES • PITEȘTI	A	1-0*	3-0	6-1	0-0*	2-1	4-1	3-1	3-0	3-1*	1-3	2-2*	1-2*	3-1*	2-2	3-2*	10
8	JIUL • PETROȘANI	D	3-0	2-1	2-1	2-1*	1-0*	2-1*	2-0*	2-0	1-1*	0-0	1-0	1-0*	1-0*	1-1	1-0	7
9	PETROLUL • PLOIEȘTI	A	1-0	0-3*	2-1	2-2*	1-1*	2-0*	4-2*	1-0	2-1	2-0*	2-0	0-0	2-2	3-2*	1-2*	13
10	POLITEHNICA • IAȘI	D	4-1	3-0*	1-0*	1-0*	3-0	2-1*	1-0	3-1*	3-1*	0-0	3-0	1-2*	0-2	1-1	2-1*	12
11	RAPID • BUCUREȘTI	A	1-1*	2-0	3-0	1-0*	1-2*	1-0	1-0*	4-3	1-0	2-1*	2-0	3-3	3-2*	1-0*	1-2*	2
12	STEAGUL ROȘU • BRAȘOV	D	1-0*	4-1	3-1*	2-1*	2-1	3-0	3-2	0-1	4-3*	0-1*	0-1*	4-2	1-1*	3-0	1-0	8
13	STEAUA • BUCUREȘTI	A	10-1	1-0*	1-1*	8-0	2-3	1-3*	0-0	2-1*	1-0*	2-1	1-1*	0-0	2-1	4-1*	2-4	3
14	„U” • CLUJ	D	2-0*	0-0	3-3	4-0*	1-0	2-0	1-1	4-1	2-3*	2-1*	0-0	1-2	2-0*	1-1*	0-2*	11
15	UNIVERSITATEA • CRAIOVA	A	2-1*	3-0*	2-0*	2-1	1-2*	4-0	2-2	1-0*	2-1	2-0*	1-0	1-0*	1-1	0-0	4-1	4
16	U.T.A. • ARAD	D	1-0	6-2*	2-0	1-0	2-1*	3-2*	3-0	1-0*	1-1	4-2	1-1	3-1*	2-1*	3-1	2-1*	1

METALUL BUCUREȘTI — CAMPIONĂ REPUBLICANĂ LA JUNIORI

DE LA 0-1 LA 3-1, ÎN REPRIZA A II-a

Inclusă în programul celor trei partide de duminică, de pe stadionul Dinamo, finala campionatului republican al juniorilor și școlarilor s-a bucurat de o mare afinență de spectatori, dornici cu toții să urmărească și această rundă decisivă pentru desemnarea celor mai bune „speranțe” ale fotbalului nostru. Cele două echipe — Metalul București și C.F.R. Timișoara — aflate în duelul pentru titlu, n-au înșelat așteptările numerosului public ce umplea tribunele din șos. Ștefan cel Mare. Prin fazele de atac realizate, prin ritmul de joc, prin finețea tehnică (în special a metalurgiștilor bucu-

reat de Julean, Popovici, Lugojean și Giurgiu și — în ultimă instanță — de talentatul portar Așa. Un șut puternic al lui Sandu Gabriel greșeste cu puțin ținta, altul al lui Matei este oprit chiar pe linia porții, iar lovitura liberă executată de neobositul Rădulescu „rade” bara transversală. C.F.R. Timișoara ripostează prin contra-atacuri derutante și, în plină dominare a bucareștenilor, reușește să le surprindă apărarea — prea mult avansată — înscriind primul gol (min. 22), prin Balogh.

Mult dorita egalare vine în primul minut al celei de a doua reprize, din perfecta colaborare a lui Stan cu Savu, ultimul înscriind plasat, după ce driblase și pe portarul ieșit în întâmpinare. Timpul de joc devine din ce în ce mai accelerat, datorită demarajelor pe țușă ale lui Trandafilon și „un-doi”-urilor realizate de Stan, Savu Matei și Mateescu. Alte două goluri, fatale pentru timișorenii, cad în min. 54 (autor: Stan Gabriel) și în min. 72 (Trandafilon). Atacul ceferist, impropătat prin aducerea lui Todea și Avramovici, a luptat până la ultimul minut ca să refacă handi-capul, dar Sterie și Todea pierd. Ocazii bune în fața porții lui Bucaru.

La terminarea partidei secretarul general adjunct al F.R.F., Ion Alexandrescu, a înmănat echipei Metalul o frumoasă cupă de argint și medaliile, iar vice-campionii timișorenii, diplomele de onoare.

AL VIDRAN

Balogh (C.F.R. Timișoara) înscrie primul gol al finalei campionatului național de juniori.

UN TITLU PE DEPLIN MERITAT

Inițiată în 1947, ca asociație sportivă a Sindicatului metalo-chimic, echipa Metalul s-a plasat, de la început, în fruntea seriei a doua la Divizia B. După un an (1948), ea a fost promovată în Divizia A, unde și-a făcut un scurt stagiul.

Pentru a avea de aici înainte o comportare cât mai constantă, Metalul și-a creat o pepinieră proprie — de copii și juniori — crescându-și singur jucătorii de care avea nevoie. Conducerea tehnică a acestui eșalon de începători a fost preluată de Leon Lazăr, fost jucător al primei echipe. Legat cu mii de fibre de clubul unde activase devotat muncii de inițiere și pregătire a micilor fotbaliști, noul antrenor a depistat cu ochi siguri numeroase talente, cu care a alimentat prima formație a Diviziei B. Mulți jucători au fost ridicați de el până la loturile republicane de juniori, de unde au fost trecuți și în echipe

din prima divizie. Ultimii: Naom la Steaua, Olteanu la Steagul roșu etc.

În 1959, juniorii Metalului au ajuns până în turneul final al campionatului republican respectiv, pentru ca anul acesta, eliminând rând pe rând echipe valoroase, să ajungă în finala acestei competiții.

Echipa, formată din jucători între 16 și 19 ani, și-a dobândit o mare omogenitate în joc și o perfectă sudură a compartimentelor. Din lot fac parte și unele individualități bine conturate: Rădulescu, Sandu Gabriel, Savu Mircea, Mateescu Ion, Stan Gabriel, Trandafilon Gh. — care se încadrează de minune în jocul de echipă.

Datorită seriozității cu care abordează pregătirea, ca și vechii sportivi duse de juniorii Metalului, ei se văd acum, pentru prima oară, încoronați cu titlul de campioni ai țării.

LOTUL CAMPIONILOR REPUBLICANI

BUCARU Vasile — născut la 20 septembrie 1952 — înălțime 1,74 m, greutate 70 kg; RĂDULESCU Alexandru — 28 noiembrie 1951 — 1,75 m — 68 kg; MARIN Eugen — 14 iunie 1952 — 1,73 m — 59 kg; ZANE Nicolae — 23 iunie 1952 — 1,72 m — 61 kg; SANDU Gabriel — 7 noiembrie 1952 — 1,78 m — 64 kg; MINCULESCU Constantin — 23 mai 1952 — 1,77 m — 64 kg; MATEI Alexandru — 12 aprilie 1952 — 1,64 m — 57 kg; SAVU MIRCEA — 3 iunie 1952 — 1,75 m — 64 kg; STAN Gabriel — 25 iunie 1952 — 1,72 m — 64 kg; MA-

TEESCU Ion — 25 decembrie 1952 — 1,74 m — 53 kg; TRANDAFILON Gheorghe — 20 iunie 1953 — 1,75 m — 63 kg; SAVU Dumitru — 14 mai 1952 — 1,68 m — 60 kg; MORARU Gheorghe — 25 februarie 1952 — 1,71 m — 60 kg; VITA Vasile — 3 ianuarie 1953 — 1,74 m — 62 kg; MINCULESCU Petre — 19 februarie 1954 — 1,74 m — 64 kg; MIHALACHE Stan — 22 februarie 1953 — 1,74 m — 60 kg; ATIAS Valentin — 23 ianuarie 1953 — 1,67 m — 50 kg.

LA CAPĂTUL CELOR 2347 DE MECIURI

Ne găsim astăzi — ținând seama de structura calendarului competițional intern — la capătul unui an de activitate oficială a juniorilor și școlarilor, care marchează în mod normal absolvirea unei noi etape din cuprinsul ciclului de pregătire a acestora. Prilej potrivit, socotim noi, pentru a încerca o scurtă privire retrospectivă cu caracter analitic asupra unor probleme legate de întrecerea tinerilor fotbaliști. Dar mai întâi, însă, câteva date statistice de ansamblu.

REALITĂȚI CARE SE ÎNSCRU CU MAJUSCULE

În cadrul celei de-a 23-a ediții a campionatului republican de juniori — încheiată cu victoria echipei Metalul București, au participat 198 de echipe, organizate în 14 serii — cuprinzând un număr de aproximativ 4.000 de jucători care și-au disputat în totalitate pe parcursul a 2.347 meciuri — echivalând cu un număr de peste 3.000 ore timp efectiv de joc — în cursul cărora s-au marcat aproape 10.000 de goluri! Cifre într-adevăr impresionante, care indică un salt nu mai puțin impresionant pe calea asigurării unei baze de masă co-

DE LA FORMULA COMPETIȚIONALĂ, LA COMPORTAREA ECHIELORE ÎN SERII

Arătam nu de mult, cu ocazia unei anchete organizată de revista noastră, la care a participat un mare număr de antrenori cu recunoscută experiență în munca de formare a jucătorilor, că în sistemul actual de desfășurare a campionatului juniorilor și școlarilor favorizează existența unui pronunțat decalaj valoric între un grup de 10—50 de echipe și restul, ceea ce facea la un moment dat ca înșiși noțiunea de întrecere cu caracter republican să-și piardă conținutul și sensul ei real. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât participarea celor 36 de centre de fotbal, în cadrul cărora activitatea de bază era concentrată în mare măsură în jurul echipelor de juniori — constituia o concurență practică foarte greu de echilibrat. Privind clasamentele finale — acum după consumarea celor 2.347 partide oficiale ale anului competițional 1969—1970, constatăm că aprecierea privind marea diferențiere valorică a participanților s-a confirmat într-un tot. Formații

responsabile cerințelor dezvoltării fotbalului nostru la nivelul superior al valorilor internaționale.

Referindu-ne acum la competiția în sine, remarcabil ni se pare desigur nu numai numărul mare al participanților — amintit mai sus — ci și regularitatea desfășurării campionatului, cadrul organizatoric-material al instruirii, simțitor îmbunătățit față de anii precedenți, ca și interesul acordat într-o măsură mai mare pregătirii în condițiile unei juste atitudini de performanță. Dar, departe de a fi epuizat prezentarea unor realizări — de la an la an mai bogate — în munca de formare a viitorilor fotbaliști, analiza activității acestora ne oferă și prilejul unor confruntări de opinii și a unor aprecieri la capătul unei noi etape în cadrul căreia jocul constituie, așa după cum este și normal, principalul mijloc de pregătire.

ca Penicilina Iași, Rarăul Cimpulung, Metalul Buzău, Marina Mangalia, Petrolul Berca, I.C.A.B. Arcuș, Minerul Chelar, C.I.L. Gherla. Viitorii Gheorgheieni ca să cităm numai o infimă parte din categoria celor peste 100, situate sub nivelul cerințelor unei competiții republicane, au semnat o prezență cu totul anodină în confruntarea din serii oferind adversarilor din prima jumătate a clasamentelor — evident numai în folosul acestora — prilejul unor experimente pe tema eficacității și a realizării unor scurte record.

Dacă în ceea ce privește echipele destinate să asigure condiția cantitativă a campionatului, anticipările nu au fost ciuși de puțin infirmate, să vedem care a fost comportarea celorlalte, față de care pretențiile noastre se cereau împlinite în raport cu condițiile organizatorice și materiale asigurate în vederea unei pregătiri superioare. Prima constatare și poate cea mai semnificativă în privința dimensiunii calitative a

muncii antrenorilor respectivi este aceea că PATRU DIN FORMATELE CISTIGĂTOARE DE SERII (Sc. sportivă Sibiu, Olimpia Satu Mare, C.F.R. Timișoara și Metalul București — ultimele două chiar finaliste ale competiției) NU SINT REPREZENTANTE ALE UNOR CENTRE DE FOTBAL! În același timp echipe ca acele ale unor cluburi și asociații care își făuriseră o adevărată tradiție prin prezența lor la lupta finală a celor mai buni (Farul Constanța, Dinamo București, Petrolul Ploiești, Progresul București, F. C. Argeș, Crișul Oradea, sau situat undeva la diferite distanțe de cistigătorii de serii, ca să nu mai vorbim de altele cum ar fi Dunărea Calafat, Mureșul Deva, Olimpia Giurgiu, Pecica Mihai Viteazu sau Tg. Ocna — echipe reprezentând centre de fotbal — a căror clasificare în cea de-a doua jumătate a clasamentului ar putea constitui un motiv justificat de îndoielă asupra seriozității cu care antrenorii respectivi și-au onorat obligațiile profesionale.

A doua remarcă, nu mai puțin interesantă, este aceea că o serie de formații ca Steaua, Universitatea Craiova, C.F.R. Timișoara (toate fără nici o înfrângere în serii), Rapid, Centrul 23 August, Universitatea Cluj, Steagul roșu, Olimpia Satu Mare, precum și campiona „en titre” Metalul București au dovedit în general o comportare constantă bună, echilibrul în structura de echipă și conștiințiozitate în pregătire, ceea ce le-a permis să se detașeze de restul partenerilor de întrecere contribuind prin valoarea spectacolului oferit, la creșterea interesului pentru competiție și la cultivarea unui mediu favorabil unei adevărate atitudini de performanță sportivă.

TURNUL FINAL, OBIECTUL UNOR CRITICI INDREPTĂȚITE

Dacă formula de organizare a campionatului republican de juniori a suscitat până acum numeroase discuții, aceea a turneului

final — (care de fapt trebuia să constituie o soluție cât mai echitabilă în ceea ce privește stabilirea echipei campioane) — a fost și continuă să fie, chiar și după consumarea finalei, obiectul unor critici pe care le apreciem în general întemeiate. Este adevărat că, așa după cum spunea și antrenorul federal prof. Constantin Ardeleanu, au existat întotdeauna — chiar și anul trecut — nemulțumiri în ceea ce privește sistemul de desfășurare a întrecerilor finale, cu participarea cistigătorilor de serii. Dar, făcând abstracție de nemulțumirea, să spunem explicabilă prin prisma unui subiectivism propriu echipelor învinse, nu trebuie să trecem cu vederea preocuparea aproape generală de căutare a celor mai echitabile soluții, pe care o manifestă întotdeauna toți cei direct interesați în disputa pentru stabilirea unei juste ierarhii competiționale. În ceea ce ne privește, pornind de la principiul de bază că jocul constituie principalul mijloc de pregătire și considerând că într-un sistem eliminatorkiu nu poate fi exclusă posibilitatea unui accident, (chiar în cazul celor mai bune formații), formula competițională a turneului final asupra căreia opinii pentru viitor și care de altfel a intrunit și cele mai multe adăzuiri din partea tehnicienilor nostri este aceea a grupelor în cadrul cărora fiecare participant să

se poată califica într-o etapă superioară pe baza punctelor aditionale într-un anumit număr de jocuri. Sintem, de asemenea, de părere că nici sistemul folosit pentru departajarea echipei cistigătoare în caz de egalitate (acela al raportului de cornere) nu este cel mai echitabil chiar dacă acesta este folosit în cadrul unor turnee internaționale cum ar fi cel de la Cannes. Și pentru a argumenta această poziție vom folosi exemple culese chiar din evoluția și comportarea echipelor în actualul turneu final, cind jucătorii acționând sub presiunea gândului eliminării echipei lor și a cornerofobiei au renunțat cu destulă ușurință la fotbalul adevărat, folosind cu precădere mijloace antijoc, preocupări fiind nu de construcția unor acțiuni proprii, ci mai degrabă de intenția împiedicării adversarului să joace. Am avut prilejul să asistăm la scene în care jucătorii săreau în sus de bucurie la realizarea unei lovituri de colț (uitind de sensul real al jocului) transferind astfel printr-o bizară accepțiune a luptei sportive, ideea întrecerii pe goluri, în domeniul aceluia pe cornere! Socotim, desigur, formula de desfășurare a turneului final din acest an un simplu experiment al cărui efect practic va trebui să ducă la renunțarea folosirii sale în viitor. În rest, actuala ediție a campionatului de juniori — faza finală — a intrunit numai aprecieri încadrate la superlativ: organizare impecabilă, terenuri de joc excelente, arbitraje corespunzătoare, atmosferă de perfectă disciplină (nici un jucător eliminat de pe teren), partide echilibrate. Dovada cea mai grăitoare că activitatea de fărure a schimbului de mine a fotbalului nostru este pe un drum bun.

MAESTRI ȘI UCENICI

Nu putem încheia scurta trecere în revistă a competiției juniorilor și școlarilor fără a aminti, în încheiere, pe civa dintre faurarii viitoarelor generații de fotbaliști și produsele cele mai bune ale muncii lor de instruire și educație. Antrenori ca: Lazăr Leon, Ion Costea, Silviu Avram, I. Dungu, I. Voinescu, Gh. Oprea, M. Birzan, și V. Gain formează, alături de alți atiați numeroși anonimi de pretutindeni înregimentări cu pasiune în școala nouă a fotbalului nostru, un detașament de cadre capabile să transfere cu pricepere, la scara viitorului, propria lor măiestrie ace-

lora care astăzi încă ucenici, întesc spre porțile afirmării de mine.

Jucători ca: Stan Gabriel, (Metalul București), Damșa, Sterie (C.F.R.T.), Dănilă (Politehnica Iași), Eftimescu, Mulescu, Sebe (Steaua), Orășanu, Iordan, Gross (Rapid), Sumulanschi, Ailenei, Carabulea (Centrul 23 August), Coca, Mureșan, (Universitatea Cluj), astăzi încă promisiuni incurajatoare, vor putea deveni mine jucători adevărați și valori sportive numai în măsura în care talentul lor va fi dublat de hărnicie, perseverență și modestie.

Mihai IONESCU

U. R. S. S., CEA MAI BUNĂ DEMONSTRAȚIE A JOCULUI CU „LIBERO“

Echipa Uniunii Sovietice și-a confirmat încă o dată locul fruntaș în fotbalul mondial, ajungând — la o nouă ediție a turneului final — într-o fază superioară a competiției. În serie a început printr-un 0-0 cu Mexic (rezultat care prin el însuși nu spune prea mult, dar relevă capacitatea jucătorilor sovietici de a face față unor condiții speciale, dificile: debut la altitudine maximă, la cele 35 de grade ale orei 12, în ambianța aproape fanatică a lui „Azteca“ din ziua inaugurării, contra echipei țării gazdă). Clasa reală a fotbalului sovietic s-a relevat contra Belgiei (4-1), partida ultimă din grupă (2-0 cu Salvador) fiind tratată ca o formalitate.

Echipa lui Kaciulin s-a prezentat, în general, ca un mecanism bine pus la punct, fiind alcătuită din jucători de valoare apropiată, conștiincioși în îndeplinirea sarcinilor de joc, bine pregătiți atletic, activi în toate momentele partidei. În ansamblu, o „echipă de competiție“, impresionantă mai mult prin regularitatea sa, prin uniformitatea randamentului, decât prin spiritul crea-

FORMAȚIA DE BAZĂ: Kavazashvili — Șesternev, Atonin, Dzodzuashvili, Kaplicin, Hursilava — Muntean, Asatiani — Bișoveț, Evriujhin, Hmelnițchi.

AU MAI JUCAT: Logofăt, Lovec, Nodia, Puzaci, Kiselev, Serebrennikov.

AU MARCAT: Bișoveț (3), Muntean, Asatiani.

tor, prin inovație. Un anumit schematism în joc a constituit handicapul fotbalistilor sovietici (cel puțin pe planul impresiei generale) în comparație cu alte echipe ajunse în faza „sferturilor“; după cum

și ei ni s-au părut deficitari în organizarea ofensivă a jocului, pe care n-au onorat-o decât în fața Belgiei, când echipa U.R.S.S. a marcat 4 goluri excepționale. Ineficacitatea din fața Mexicului și — mai ales — Uruguayului (când sovieticii meritau, după joc, calificarea în semifinală, pierzând-o până la urmă prin neatenția arbitrilor olandezi Van Ravens) se poate explica și prin absența unui virf de atac veritabil, de genul Strelțov, pe care Kaciulin nu-l mai găsește nici în Bișoveț, nici în Evriujhin, cu toată clasa reală a acestora.

Alți jucători notabili din această formație: portarul Kavazashvili (un singur gol în 4 meciuri, pentru că pe cel primit de la uruguayeni nu-l socotim); „libero“-ul de clasă mondială Șesternev, impresionant prin plasament și prin mobilitatea pe care n-ai bănuia-o la fizicul său gigantic; Muntean, un om de mijlocul terenului, cu mare rază de acțiune, dar prea dispus să facă el totul în echipă; Asatiani, tehnic, cu bună înțelegere a jocului, poate puțin cam lent pentru jocul modern. Oarecum discordantă cu evoluția generală a echipei, tendința unor apărători de a folosi în principal forța corporală ca armă în duelurile cu atacanții adversari, deși au și alte „atout-uri“ mai specifice jocului (viteză, detentă, mobilitate).

În orice caz, un lucru e cert: U.R.S.S. a fost expozanta cea mai tipică a jocului cu „libero“ pe care l-a putut demonstra atât de bine în primul rind grație clasei lui Șesternev, care, în acest rol, începe să-l depășească pe primul mare interpret mondial al acestui rol, italianul Picchi.

MEXIC, O ECHIPĂ, ÎN PRIMUL RÎND, GAZDĂ..

Așa cum se întâmplă de obicei cu echipele gazdă ale turneului final (exemplele precedente, Suedia, Chile, Anglia chiar, sînt elocvente), Mexicul a fost beneficiar, sub raportul performanței finale, al unor împrejurări favorabile, decurgînd nu numai din avantajul perfecte adaptării la condițiile de viață, ci și din suportul maximal al tribunelor, dintr-o anumită indulgență a arbitrilor pentru ospitalierii amfitrioni.

La o analiză obiectivă, echipa gazdă n-a fost numai cea mai slabă dintre cele 8 calificate în sferturi, dar a practicat un fotbal de o calitate, de o concepție, inferioară altor echipe prezente la turneul final și eliminate în serie. Convingerea că echipa lui Raul Cardenas n-ar fi depășit faza grupelor, oriunde în altă parte s-ar fi disputat tur-

FORMAȚIA DE BAZĂ: Calderon — Valtora, Pena, Guzman, Perez — Munguia, Gonzalez, Pulido — Valdivia, Fragoso, Padilla.

AU MAI JUCAT: Velarde, Lopez, Hernandez, Borja, Basagurren.

AU MARCAT: Valdivia (2), Fragoso, Basagurren, Pena, Gonzalez.

neul, e împărtășită de toți observatorii străini. Fotbalul practicat de mexicani e simplist, se bazează pe oarecare viteză, pe o tehnicitate de nuanță sud-americană, fără virtuozitate însă, fără inventivitate. Reprezentativa mexicană ar putea fi comparată cu o echipă națională de a treia categorie europeană, în orice caz sub nivelul Belgiei, Suediei, României, Bulgariei, Cehoslovaciei, ca să numim numai echipe de pe bătrînul continent, și care n-au reușit la „Mundial '70“ calificarea în sferturi, obținută de Mexic. De altfel, țara gazdă a eliminat Belgia cu un 1-0, din penalti, oferit cadoul de arbitru Coerezza. În rest, a făcut un 0-0, concedat grațios de U.R.S.S., a întrecut Salvadorul (echipă cu totul sub clasa unui turneu final mondial), pentru ca apoi, la primul examen mai pretențios, în fața Italiei, să piardă net cu 1-4.

Singurul jucător cu clasă internațională al gazdelor este fundașul central Pena. Ceilalți sînt, cel mult, talentați dar săraci ca experiență, se vede că nu aparțin unui fotbal cu tradiție. O mențiune pentru portarul Calderon, extremul dreapta Valdivia și mijlocașul Munguia.

PERU, PREDILECȚIE PENTRU OFENSIVĂ, PENTRU FOTBALUL SPECTACOL

Dacă ar fi să alcătuim un clasament al predilecției pentru ofensivă, pentru fotbalul de dragul fotbalului, al golului, Peru ar merita — fără prea multă discuție — locul secund după Brazilia.

Celebrul Waldir Pereyra „Didi“ a pus ceva din spiritul fotbalului brazilian în munca depusă cu cvasi-anonimii jucătorii peruvieni și a reușit să prezinte, la Leon și Guadalajara, o echipă care — prin calitățile individuale ale componentelor săi, prin pofta lor de atac — și-a cucerit numeroase simpatii.

Peru — se poate spune — a fost echipa care pentru bucuria sa de a marca un gol, a acceptat și... bucuria adversarului de a-i perfora propria poartă! Echipă de moral, bine dotată fizic, Peru a realizat 3-2 în fața Bulgariei după ce era condusă cu 2-0, performanță însemnată într-un turneu final de C.M., marcînd toate cele trei goluri în 40 de minute, după pauză. Elocvent este și următorul rezultat al echipei lui Didi (3-0 cu Maroc, din nou trei goluri în repriza secundă!), mai ales dacă ținem cont că R.F.G. s-a chinuit cu marocanii, bătîndu-i doar cu 2-1 (după 0-1!) și cu golul victoriei în minutul 80, iar bulgarii n-au făcut decât meci nul cu reprezentanta Africii. Însăși cele două goluri marcate Braziliei (2-4 în sferturi de finală) califică elogios comportarea acestei echipe care prin întreaga sa comportare, prin jocul său spectaculos, și-a onorat prezența.

Compartimentul cel mai bun al echipei: atacul, care joacă în mare viteză, combină orientat pe poartă, are o tehnicitate aproape... braziliană și — mai ales — po-

Teofilo Cubillas, unul din cei mai eficace atacanți din echipa peruviană.

sedă o armă de mare eficacitate: „un-doi“-ul. Vedetele echipei peruviene sînt ata-

FORMAȚIA DE BAZĂ: Rubinos — Campos, De la Torre, Chumpitaz, Fuentes — Miffilin, Challe — Sotil, Perico, Leon, Cubillas, Gallardo.

AU MAI JUCAT: Rayton, Gonzalez, Cruzado, Cachito Ramirez, Feraandez.

AU MARCAT: Cubillas (5), Gallardo (2), Chumpitaz și Challe.

canții Cubillas, Sotil și Gallardo, jucători de valoare mondială, iuți, inventivi, subtili în gîndirea fazei. Clasă certă au, de asemenea, apărătorul Fuentes și mijlocașul Miffilin.

CEILALȚI ACTORI AI TURNEULUI FINAL

CEHOSLOVACIA

Echipa lui Marko se bucura, în săptămînile premergătoare turneului final, de aprecieri din cele mai bune (pe baza performanțelor sale anterioare) și nu puțin erau specialiștii care o socoteau una din pretendentele cele mai autorizate la calificarea în sferturi. În jocurile grupei, cehoslovaci au dovedit că au un fotbal valoros, dar au fost „trădați“ de concepția lor asupra pregătirii. Timp de aproape 3 săptămîni, la Guadalajara, ei au făcut doar antrenamente lejere, jocuri de durată redusă, între ei, nesuferind nici un meci public, nici un joc de pregătire cu vreo formație locală. Din această cauză, adaptarea echipei la condițiile specifice turneului final a fost

total deficitară, în fiecare meci cedînd fizic în a doua repriză. Așa s-a întîmplat mai ales cu Brazilia și România (în ambele jocuri, cehoslovaci au condus în primele minute). Pregătirea fizică a acestei formații s-a îmbunătățit prin însăși participarea la turneu, ceea ce s-a repercutat pozitiv asupra comportării sale din al treilea joc, cel cu Anglia, când a jucat de la egal la egal cu deținătorii titlului mondial, de care a fost învinsă printr-un penalti nejust acordat de arbitru Machin. Cei mai buni jucători ai echipei: Dobias, Petras, Hagara, Viktor. Au decepționat, în schimb, Adamec și, mai ales, Kvasnak. Medija de vîrstă destul de ridicată a acestei echipe a fost o chestiune care a influențat negativ adaptarea ei ca și prezentarea de ansamblu sub raport fizic.

BELGIA

Evoluție cenuse, sub nivelul unui prestigiu cîștigat anterior. A avut lacune de pregătire, care au dezlanțuit o aspră campanie de presă, în țară, împotriva antrenorului Goethals. A practicat, totuși, un fotbal mai bun decât cel al Mexicului și merita calificarea înaintea echipei gazdă, de care a fost întrecută printr-un penalti nedrept. Vedetele echipei, Van Moer, Van Himst, decepții. Lacuna principală: joc lent, condiție fizică precară. A jucat un 4-3-3 destul de rigid.

SUEDIA

Cum era de așteptat, formația scandinavă a avut cel mai mult de suferit de pe urma căldurii.

A practicat un joc care s-a dorit ofensiv, acțiunile de atac ale suedezilor au purtat amprenta unei simplități care nu putea pune probleme, în seria respectivă, unor adversari care excelau tot mai prin apărare, ca Italia și Uruguay. Nici marea vedetă a acestei echipe, Kindvall, n-a strălucit în aceste condiții și astfel Suedia n-a marcat decât două goluri în trei partide, dintre care unul (cel din fața Uruguayului) este suspect de a fi înscris după timpul regulamentar. Dacă pot fi condamnați pentru acel 1-1 cu Israel, suedezii se pot totuși consola cu victoria asupra Uruguayului și cu... eliminarea prin rigorele golaverajului: 2-2 față de 2-1 al... învingătorilor lor!

BULGARIA

Comportare și rezultate sub toate previziunile. Într-o grupă în care li se acordau mari șanse de calificare, fotbalistii bulgari au evoluat slab, pierzînd fără drept de apel în fața R.F.G. și Portugaliei și terminînd la egalitate (1-1) cu Maroc, clasîndu-se astfel pe locurile 3-4, împreună cu formația nord-africană. Ca număr de goluri primite în grupă (9), Bulgaria s-a situat la egalitate cu Salvador, ceea ce dovedește că apărarea a fost unul din cele mai slabe compartimente ale formației lui Boșkov, demis de altfel din funcție la revenirea în țară. Singurul jucător care a corespuns: Mitkov. De nerecunoscut: portarul Simeonov, fundașul Salamanov, atacanții Dermendjev, Iakimov, Asparuhov.

ISRAEL

Departa de a fi „calul de bătaie“ al grupei, această echipă

a reușit evoluții și rezultate apreciable. Elocvente rezultatele de egalitate cu Suedia (1-1) și mai ales Italia (0-0), obținute ca urmare a unui joc tehnic, bine organizat, rapid. Este drept că în ambele jocuri fotbalistii din Israel au fost dominați, dar meritele lor sînt incontestabile, pentru că au știut să se apere calm, bine grupat. În afara unor jucători ca Spiegler și Spigel, s-au mai făcut remarcări portarul Witsacker, fundașul Schwegger și atacantul Feigenbaum.

MAROC

O echipă cu care s-a petrecut un fenomen invers celui remarcat la celelalte participante: evoluția sa a scăzut spre finalul competiției. În primul meci, când a impresionat prin jocul său rapid, ofensiv, Maroc a condus pînă în minutul 56 echipa care avea să termine pe locul 3 al campionatului mondial, cedîndu-i la limita, printr-un gol primit în minutul 80! Tehnică individuală bună. Atac uncori naiv. Cel mai bun jucător al echipei, portarul Allal Kassou.

SALVADOR

A ajuns în turneul final prin grația... sistemului de organizare a preliminarilor. Are valoarea unei bune echipe din Divizia noastră secundă. N-a cunoscut la Ciudad de Mexico satisfacția golului, dar a cunoscut-o (dacă e o satisfacție...) pe aceea de a fi făcut o repriză egală cu echipa U.R.S.S.

Apărătorii marocani (tricouri de culoare închisă) au jînut piept onorabil cu plulul Müller-Seeler.

NUMAI PELE SE ANTRENEAZĂ!

Deși au trecut atâtea zile de la sosirea echipei BRAZILIEI, festivitățile care au început la 25 iunie, în orașul Brasília, continuă. E greu să evaluăm numărul persoanelor care au ieșit pe străzi la Rio de Janeiro, São Paulo, Belo Horizonte și Santos ca să-i primească pe jucători. Când vorbim de 5-6 milioane nu este nici o exagerare, deși ploaia a căzut din abundență pretutindeni. Școlile de samba, costumele carnavalesci, steagurile multicolore au dat un aspect neobișnuit, acestei primiri.

Chiar și președintele republicii, Carastasu Medici, cunoscut ca foarte sobru, a rupt protocoalul și i-a îmbrățișat pe Carlos Alberto, pe Pele, pe Tostao, l-a sărutat pe Americo — maseurul — și... a bătut mingea cu nepoții săi și cu jucătorii, în ciuda celor 70 de ani, arătând că știe să stăpânească balonul.

La Rio de Janeiro, drumul de la aeroport la hotel a durat 4 ore, într-o atmosferă de carnaval. Jucătorii erau obosiți; ei călătoriseră de la Ciudad de Mexico la Brasília, participând la dejunul președintelui și sosind apoi la Rio în aceeași după masă. Posturile de televiziune, care zile în șir au transmis numai fotbal, au continuat, în rețea națională, să transmită primirea. São Paulo a făcut și el o pri-

mire triumfală. Santos la fel. Recepțiile, în diferite orașe continuă, căci fiecare autoritate, fiecare industrie vrea să-și manifeste admirația pentru echipa care a cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet”.

Că jucătorii nu mai au nici o poftă de fotbal, fiind obosiți, este altă problemă. Viața internă a cluburilor continuă acum cu probleme mari. Jairzinho este în ceartă cu Botafogo,

CORRESPONDENȚĂ
DIN
BRAZILIA

cerind un contract pe sume uriașe. Tostao a ajuns greu la un acord cu Cruzeiro și clubul pretinde acum patru sute de mii de dolari pentru transfer, dacă nu realizează o înțelegere definitivă. Între timp, Tostao a plecat la Huston, unde va suferi o puncție la ochiul operat. Rivelino s-a însurat cu una din cele mai frumoase fete din cartierul Bras din São Paulo și, natural, nu are poftă de fotbal. Doar Pele, cu calmul și seriozitatea care îl caracterizează, a început antrenamentele cu Santos.

„Viața continuă, trebuie să jucăm din nou, să ne pregătim pentru 1972, când primim aici cele mai bune echipe din lume”, a declarat faimosul jucător.

— Vei juca în '74. I-am întrebat?

Pele a suris. „Am 30 de ani, în 1974 fac 34. Sîm unicul tricampion mondial. Patru nu ar fi prea mult? Dar cine știe? Poate e mai bine să avem răbdare să vedem ce se mai întâmplă pînă atunci” a fost răspunsul prompt al jucătorului.

— Dar despre echipa României ce imi spui?

— O echipă mare, luptătoare. Sătmăreanu și Dinu sînt doi jucători de valoare. Am în valiză un tricou al echipei României, și-l voi păstra cu multă atenție, în muzeul meu particular. Vreau să transmit poporului român, toată solidaritatea și simpatia mea pentru eforturile depuse în vederea unei recuperări rapide, în urma inundațiilor de care am aflat încă la Guadalajara.

În legătură cu Guadalajara, prefectul orașului São Paulo a dat numele orașului mexican unui viaduct nou, în semn de recunoștință pentru modul cum s-au purtat locuitorii aceluia oraș cu selecționata Braziliei.

Sao Paulo—iulie

PEDRO VILLA

Pele (în mijloc) s-a smuls din euforia triumfului și s-a reintors la fotbal.

PROGRAMUL „CUPEI MĂRII NEGRE”

SCURTĂ PREZENTARE A COMPETIȚIEI ȘI A ECHIPELOR

Ediția inaugurală a acestei importante competiții, stîrnește un viu interes printre amatorii de fotbal din Odesa, Istanbul, Varna și Constanța, orașe reprezentate prin Cernomoreț, Fenerbahce, Cerno More și Farul, echipe divizionare A, cu cărți de vizită remarcabile.

O dovadă a acestui interes o constituie asistența numeroasă prezentă la primele meciuri. La Varna, de pildă, jocul Cerno More—Farul a fost urmărit de peste 20 000 de spectatori, iar la Odesa partida Cernomoreț—Cerno More de 28 000 de spectatori! Succesul de public nu trebuie însă să surprindă. Este vorba de orașe cu tradiție fotbalistică, pe de o parte; iar pe de altă ele sînt legate de vechi legături sportive. Astfel, prima confruntare între selecțiile Odesei și Istanbulului a avut loc în 1927, iar în anii postbelici fotbalistii din Odesa și Varna s-au întîlnit în 32 de meciuri. Prin crearea „Cupei Mării Negre” s-a acordat acestor întîlniri un caracter competițional oficial, cu regulament și calendar proprii, care prevăd anual jocuri tur-rec-tur și răsplătesc echipa învingă-

toare cu o splendidă cupă de cristal.

Cine sînt cele patru participante? Iată o scurtă prezentare a lor.

CERNOMOREȚ — echipa asociației sportive a Flotei maritime din bazinul Mării Negre — este una din revelațiile de dată recentă ale fotbalului sovietic. Formația din Odesa a ocupat locul 8 în campionat, iar cel mai valoros jucător al său este cunoscutul internațional Parkuan (27 ani) selecționat în lotul U.R.S.S. pentru C.M. din 1966 și 1970. Fundașii Lisenko și Retko sînt internaționali B, iar tinerii Maslov, Sekes și Prokopenko autentice speranțe.

FENERBAHCE, are o carte de vizită mai frumoasă: de 12 ori campioană națională și de 11 ori deținătoare Cupei Turciei. Anul acesta, cu Nunweiller III și Datcu în echipă, Fenerbahce a cucerit din nou campionatul și va participa în Cupa campionilor. În rîndurile sale activează numeroși internaționali: Erhan, Ylmaz, Can Bartu, Abdullah, Ozcan, Serref. Fenerbahce este considerată una din cele mai populare echipe turce: are 2 milioane de simpa-

tizanți și 30 000 de susținători activi!

CERNO MORE activează de 18 ani, fără întrerupere, în campionatul național bulgar, reușind întotdeauna să ocupe locuri onorabile: 2 în 1964, 3 în 1967/68, 4 în 1968/69, 5 în actualul campionat. Formația din Varna se mîndrește cu atacanții Gheorghiev și Mitev, selecționați în lotul pentru C.M. din Mexic.

Iar FARUL este cunoscut de cititorii revistei — echipă capricioasă, capabilă să facă meci nul acasă cu A.S.A. și să învingă la București pe Dinamo și Steaua.

Între trei din aceste patru echipe s-au și disputat cîteva meciuri în cadrul Cupei: Cerno More—Farul 2—1 și 1—0, Cernomoreț—Cerno More 3—3 și 3—0, astfel că în prezent clasamentul se prezintă astfel:

1. Cerno More	4 2 1 1 6—7 5
2. Cernomoreț	2 1 1 0 6—3 3
3. Fenerbahce	
4. Farul	2 0 0 2 1—3 0

Restul partidelor se vor disputa după următorul program: 6.VIII Farul—Cernomoreț; 9.VIII Fenerbahce—Cerno More; 20.VIII Cernomoreț—Fenerbahce; 26.VIII Cerno More—Fenerbahce; 29.VIII Farul—Fenerbahce; 3.IX Fenerbahce—Cernomoreț; 9.IX Fenerbahce—Farul; 15.IX Cernomoreț—Farul.

OCTAV CAPRIȚA

Gerd Müller, într-o operațiune care se repetă de zeci de ori pe zi, acordarea de autografe.

GERD MÜLLER:

„CA SĂ MARCHEZI ESTE SUFICIENT
SĂ... TRAGI LA POARTĂ!”

Aflat în vacanță împreună cu familia în localitatea Laigueglia din Italia, golgeterul recente ediții a C.M. din Mexic, vest-germanul Gerd Müller, a fost asaltat de ziaristi cărora, în cadrul unui interviu improvizat, le-a răspuns la o serie de întrebări legate în special de eficacitatea actuală a înaintărilor.

Socotim interesant să prezentăm și noi cititorilor noștri o parte din acest interviu.

I.: „De ce atacanții străini marchează mai multe goluri decît cei italieni?”

R.: „Nu există nici un secret care să-mi permită mie sau oricărui alt atacant să înscriu multe goluri: este suficient să tragi la poartă la momentul oportun! Cred, totuși, că Italia nu dispune de atacanți cu mare personalitate, și cînd apare cite unul, ca de exemplu Riva, apoi atunci toată echipa joacă pentru el. În consecință dacă adversarii reușesc să-l blocheze pe acesta, blochează întreaga echipă”.

I.: „Nu există alt motiv? De ce Müller, deși absolut strict marcat de către adversarii, reușește mereu să înscrie așa cum fac și alți jucători străini, ca spre exemplu suedezul Kindvall de la Feyenoord?”

R.: „Și aici există o explicație. Înainte de toate în campionate nu există un exagerat tacticism, o exagerată mentalitate defensivă ca în Italia unde se ajunge pînă acolo încît să se discute și să se condiționeze un jucător de superclasă ca Rivera, care ar trebui lăsat liber să facă tot ceea ce crede; fiind un

mare creier fotbalistic” nu poate deveni un rigid executor de ordine”.

I.: „Rivera este unul singur și raționamentul nu poate explica de ce în Italia golurile se dau cu... pipeta”.

R.: „O parte din vină o are și publicul. La noi spectatorii doresc să se distreze, să vadă goluri și spectacol indiferent de rezultatul obținut în final de echipa favorită. În Italia, în schimb, ca și în alte țări, supporterul vrea să vadă că echipa lui favorită cîștigă cu orice preț. Dacă nu se întîmplă acest lucru se petrec adevărate drame. Se pleacă de la ideea ca întîi să nu se piardă și după aceea să se cîștige, ceea ce este în antiteză cu adevăratul raționament fotbalistic. Pentru că rezultatul este atît de important, pe mulți atacanți — în momentul cînd ar trebui să tragă la poartă — îi cuprinde frica de a rata și renunță”.

I.: „Lueru! acesta nu se întîmplă și în campionatul vest-german?”

R.: „În mod cert nu! Noi jucăm cu o mai mare libertate de acțiune, mai decontractați. Mie, spre exemplu, nu mi-e teamă deloc de ceea ce mi-ar spune antrenorul, publicul sau colegii de echipă atunci cînd ratez o ocazie favorabilă. Dacă greșesc șutul, nu-i nimic. Răbdare. În ocazia viitoare poate nu voi mai rata. Și nu este nimic mai rău pentru un fotbalist decît ca, intrînd pe teren, să știe că la prima greșeală toți îl vor apostrofa, îl vor flutura, îi vor reproșa greșeala comisă. Acesta nu mai este fotbal, nu mai este sport, este dacă vreți, o tragedie”.

DE ICI, DE COLO...

DINAMO MOSCOVA A
LANSAT UN NOU
GOLGETER

Revelația campionatului U.R.S.S. este echipa Dinamo Moscova, care reușește să se impună în actuala întrecere cu o formație structurală întîrîrită; celebrul Lev Iașin mai apare din cînd în cînd alături de numeroșii debutanți ai primei garnituri. Sprijinit de o apărare foarte activă, constantă (a primit cel mai mic număr de goluri pînă în prezent), atacul se arată foarte eficient. Figura sa nr.1 nu este, cum v-ați așteptat, internaționalul Evriujhin — titular al reprezentativei în Mexic — ci mai puțin cunoscutul Kozlov. Rapid, suter excelent cu ambele picioare, tînaș înaintea de la Dinamo a ajuns spaima portarilor. El nu numai că a reușit să urce pe primul loc al clasamentului golgeterilor ci este și autorul celor mai importante, pentru fixarea rezultatului fi-

nal, goluri marcate de Dinamo Moscova în campionat. Igor Netto, cunoscutul fost internațional, apreciază — într-un articol apărut în revista de specialitate „Fotbal” — că „Kozlov are toate șansele să egaleze și chiar să depășească performanțele predecesorilor lui, de specialitate, Strelțov și Bișevet”.

CINE VOR FI SUCCESORII?

Numeroase informații, reportaje, interviuri pe care le-am publicat după terminarea „Mundialului” dovedesc că grupul cel mai greu lovit de insuccesele din Mexic rămîne — ca de obicei — cel al selecționarilor. S-au anunțat demisiile sau demiterea selecționarilor Boșkov, Marko, sau posibilele părăsiri ale funcțiilor lor de către Goethias, Bergmark, Kacalin. Sigur că, acum, se discută cu aprindere soluțiile pentru lichidarea crizei lor ivite în fruntea multor echipe naționale. Pentru selec-

ționata bulgară se dă ca probabilă numirea vechiului selecționar Crum Milev. Federația din Praga a și comunicat, așa cum vă informam în numărul nostru trecut, numirea unui „triumvirat” pentru a gira funcțiile lui Marko. La Bruxelles nuse exclude soluția ca Hofling să preia echipa națională. Federația de fotbal a Uniunii Sovietice discută posibilitatea angajării unuia dintre renumiți specialiști brazilieni (Zagalio, Aimoré Moreira, Didi) în funcția de selecționar.

BOGAT PROGRAM AL
ECHIPEI ALGERIEI

Federația algeriană a discutat, în cadrul unei reuniuni speciale a biroului ei, programul reprezentativ. Acesta cuprinde un turneu în U.R.S.S., cu disputarea a patru întîlniri în perioada 1—15 septembrie, apoi meciuri cu selecționata de tîneret a Franței, la Paris și Alger, cu echipele Marocului și Etiopiei.

CE AU CÎȘTIGAT ARBITRII MUNDIALULUI?

Această întrebare i-a fost pusă arbitrilor elvețieni Rudolf Scheurer, în cursul unei emisiuni televizate, de către jurnaliștii sportivi. „Nu vă puteți da seama ce însemnă dar să primiți în Mexic, toți arbitrii: cadoul unei prietenii totale, sincere. Niciodată în viața mea nu mi-aș fi putut închipui că un grup compus din oameni de atîtea naționalități poate să realizeze, pe parcursul a cîtorva săptămîni, o atmosferă așa de amicală, de unită. Zilele

din Mexic, cu toate că erau dominate de emoțiile, de grijele partidelor dificile pe care le aveam de arbitrat, erau însemnate de prietenia noastră. Sedințele de analiză a arbitrajelor au beneficiat todeauna de o atitudine amicală, dezinteresată; observațiile erau făcute cu bună intenție, cu franchețe, sincer. Am sosit în Mexic din toate colțurile lumii și ne-am despărțit ca un grup de mari amici”, a declarat Scheurer.

OPT FILME, ÎN AJUNUL FINALEI...

În cursul unei mese rotunde, organizată de „Journal de Brasil”, selecționerul brazilian Mario Lobo Zagallo, a făcut o serie de interesante dezvăluiri asupra finalei C. M. „În fapt, a declarat Zagallo, finala s-a jucat în ajun. Și iată cum: seara de sîmbătă 20 iunie am dedicat-o ultimei studii a adversarului. Pentru aceasta am văzut opt filme cu ultimele jocuri ale echipei Italiei. Ne-am dat seama că punctul care trebuie hărțuit, care trebuie

să cedeze, din apărarea „squadrei azzurra”, este centrul ei. Așa că planul nostru tactic a avut ca piloni pe Gerson și Tostao, cei mai buni paseuri ai formației. Mișcările lor, fără minge, și ieșirile de pase pe care au făcut-o, în mod cu totul excepțional, chiar peste așteptările noastre, în cursul finalei, au decis — efectiv — victoria.”

Iată cum, o pregătire minuțioasă a unui joc poate contribui efectiv la succes.

ÎNSOȚITORUL LUI RAMSEY

Nu, nu-l vorba de un detectiv, care să-l apere cumva pe selecționerul englez împotriva suporterilor prea înflăcărați, ci de... un atașat de presă. Federația din Londra, trăgînd învîntăminte numeroaselor critici la care a fost supusă echipa națională în Mexic, a decis ca selecționerul să dispună de acest atașat de presă care va informa pe larg și în permanență pe reprezentanții televiziunii, radioului, presei asupra activității selecționatei;

va fi, cum s-ar spune, un gen de purtător de cuvînt al lui Ramsey. Care, deocamdată nu prin intermediul noului său colaborator, a demonstrat că nu și-a pierdut cu nimic din vestitul său umor sec, declarînd în legătură cu partida Anglia — Brazilia: „Dacă mine acest joc ar fi reprogramat, aș alina absolut aceeași formație. Nu am avut nimic de învățat de la brazilieni. Rămînem printre cei mai buni din lume...”

NICI LOCUL 2 NU E BUN?

Cine este acest personaj gînditor, trist, pe capul căruia par a se fi abătut toate necazurile din lume?... Poate nici n-o să vă vină a crede! Este popularul jucător italian LUIGI RIVA, surprins de obiectivul fotografic în timpul unei conferințe de presă, după revenirea „squadrei azzurra” de la Campionatul mondial. Criticile aduse naționalei italiene sînt atât de severe, încît multă lume în Italia își pune întrebarea: „Oare nici titlul de vice-campioni al lumii nu e un rezultat bun?”

Și primul pe figura căruia se citește această întrebare este însuși Riva!

extern MAGAZIN extern

ZILE DE VACANȚĂ...

BOBBY CHARLTON
SPRE
AUSTRALIA...

Bobby și soția sa, Norma, cu cîteva clipe înainte de imbarcarea în avionul care-i va duce spre Australia. Celebrul internațional englez a declarat înainte de plecare: „Am ales un loc îndepărtat ca Australia pentru că sper ca acolo să găsesc liniștea de care am nevoie și să aud vorbindu-se cît mai puțin despre fotbal. Am realmente nevoie de o perioadă de dezintoxicare... fotbalistică”.

...UWE SEELE

PE MALUL

MĂRII...

„Bătrînul” Uwe a anunțat că va mai juca un sezon la S. V. Hamburg. După reușitul „Mundial”, căpitanul echipei R. F. a Germaniei își oferă cîteva zile de vacanță. Și-apoi, prezent la antrenamentele formației sale, va pregăti noul campionat...

UN TATĂ FERICIT

Înginerul René Court din Cannes, pasionat iubitor al fotbalului, el însuși fost jucător, se împriștește cu toată pasiunea de activitatea celor șase fii ai lui, toți practicanți ai sportului pe care îl iubeste pînă la capăt. Tatăl celor „șase Court” nu lipsește de la nici un meci important al băieților lui, ba îl poți vedea și la antrenamentele echipelor de pîlci și juniori în care ei evoluează.

Recent, inginerul Court a lansat în arenă un nou reprezentant al familiei... pe fiica sa, în vîrstă de 12 ani, care îl imită pe frații săi mai mari și va juca tot... fotbal. La Cannes a luat, ființă din inițiativa și străduințele pasionatului șef de familie, prima echipă de fotbal feminin!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

LA ORA BILANȚULUI

ORIZONTAL: 1) A luat „opțiune” serioasă pentru... „B” în etapa a XXVII-a, mai repartind cîte ceva în următoarea... Această, în schimb, victorioasă în prima, au păstrat defilînd zona fierbinte. 2) Liderul interbucureșten... Strîngăt la acerbările lui Bacchiș. 3) Prim realizator clujean... Remarcat printre fundăși dinamoviști, în retur... Subsemnatul. 4) Din nou

un... strigăt — Eliberată (!) de emoții, dar pusă pe încercături în acest final fierbinte — Aport parțial! — Localitate în Nigeria. 5) Măsură — Alt student clujean. 6) Apărut în prima formație a mureșenilor la 12 iulie — Numeroase, în arbitrajul de la Ploiești din etapa a XXVII-a. 7) Ene! — Piteștean în atac — La porțile oaspetilor din etapa a XXII-a, la Brașov, Arad și Cluj. 8)

Fruct — ...Dumitru, jucător reapărut la 12 iulie, printre slegari — D. 9) Titularul porții de sîmbătă — Practic de arădeni la poarta lui Nagel și Mărculescu. 10) Podgoran — Ruteniu — La viitor — Reflexiv. 11) A transgăsit în favoarea sa derby-ul bucureștean de la 12 iulie. — Domiciliul definitiv al „Zeitei” — Apărare pe picior greșit. 12) Tămășă, la vîrsare! — Cursul superior al Nilului Albastru — Fair-play (fem). 13) Povestitor — Aflat, cu elevii săi (studenți), în sub-solul emoțiilor. 14) Clujeana cu evoluția încheiată la 12 iulie cr.

Apariție sporadică la universitarii de pe Someș — La fel — Cartierul Electroneicii (Locul 2 la „C”, scena II-a). 7) Sinus hiperbolic — Intervine uneori în lupta pentru balon — Driblat. 8) Neașteptată performanță în etapa XXVII-a, cu rol inversat în următoarea — Pană (pl). 9) Golgeter la „B” (16 goluri) — Oraș în Irlanda — Jenat pe extreme! 10) Victimă stelistă (12 iulie), dar învingătoare a U.T.A.-ei după cîteva zile — A juca. 11) Și cel feminin și-a disputat recent un C.M. — Oraș nelînvins în multe din etapele returului — „Cardinalul” din... Best! 12) Ca la 4 vertical — Două note în trei timpuri — Jucător la Anina, autor a 8 goluri la „B”. 13) Piteștean care a înscris recent în poarta lui Gornea — Efort final! — Locul primului C.M. feminin. 14) S-au aflat în luptă strînsă cu orădenii, pentru zone mai adăpostite — Nume repetat la feroviarii clujești.

Dicționar: EVOE, D.E., A.P.E.L. A.L.A. G. C.

DEZLEGAREA CARELUI DIN NR. 216

Orizontal: 1) Promovați — Arad. 2) Rapid — Succesul. 3) Od — Zaharia — Ban. 4) Galați — Im — Aulă. 5) Rus — Aris — ICSIM. 6) Et — C — Astral — Zo. 7) Sibiu — Ticsite. 8) U — Altaic — IMU — E. 9) Lar — Al — Ei — Adam. 10) Nab — Id — Catona. 11) Adjut — Aga — Iran. 12) Gr — Dașcu — Ezita. 13) UEFA — Ni — Atac — T. 14) Timișoara — Tană.

BEST ȘI...

INFIRMIERA SA...

În timp ce colegii lui, britanici sau din alte țări, preferă sudul continentului, faimosul internațional nord-irlandez, vedeta nr. 1 a lui Manchester United, George Best și-a îndreptat pașii, în această vacanță, spre nord. Îl vedeți plimbindu-se pe străzile Stockholmului, cu actuala sa logodnică, tînăra suedeză Siv Hedberg (19 ani), proaspăt absolventă a unei școli de infirmiere.

ZAGALO EXPUNE CÎTEVA DIN „CULISELE” CÎȘTIGĂRII TITLULUI SUPREM

MARIO LOBO ZAGALO, selecționerul fericit al și mai fericitei echipe a Braziliei, își face primele apariții după „Mundial”. Una dintre aceste apariții este sub forma interviului acordat presei din Rio de Janeiro. Printre alte chestiuni, Zagallo se oprește asupra a două interesante probleme. Le prezentăm și noi, socotindu-le a fi cele mai importante din conferința de presă a lui Zagallo.

1. CARE A FOST, ÎN DEFINITIV, MEGIUL CEL MAI DIFICIL AL ECHIEI BRAZILIEI?

„Contra Uruguayului. Mai înți pentru că era vorba de un adversar periculos, dur și experimentat, și care știe cum să facă spre a ne scoate din sărite pe noi, brazilienii. Apoi, mai ales, pentru că era imposibil să-i scot pe jucătorii mei de sub ideea că se află în fața unui meci- revanșă sacru; ei con-

UN ANTRENOR DEFENSIV. CUM SE EXPLICA ATUNCI CELE 19 GOLURI MARGATE ÎN ȘASE MECIURI?

„Binevenită întrebarea. În realitate eu consider că sentimentul de echipă trebuie să trăiască în orice împrejurare dintr-un meci și că, în consecință, apărarea nu este numai obligația fundașilor. Cel mai bun exemplu de ceea ce nu trebuie făcut în această privință rămâne, pentru mine, acel meci R.F. a Germaniei — Brazilia, din 1968, de la Stuttgart. Faptele vorbesc mai bine decât orice alt comentariu. Acolo, la Stuttgart, avea o unică responsabilitate lăsată fundașilor au transformat în victimă sigură echipa Braziliei. Eu cer tuturor oamenilor să vină în apărare. Excepți-

du-l pe Tostao, toți trebuie să-și ocupe locurile din dispozitivul defensiv, când adversarul are balonul — indiferent că se numesc Gerson, Jairzinho sau chiar Pele. Apoi, când trecem la atac, solicit jucătorilor ca Rivellino, Gerson și — în special — unui fundaș de tipul lui Carlos Alberto să apară foarte aproape de careul de 16 metri al adversarului. Este, totuși, aceasta o frumoasă forță ofensivă pentru o echipă considerată... defensivă. Cei care mă cunosc, știu că n-am revenit înfumurat din Mexic. N-am inventat nimic dar nu mai cred în 1-4-2-4. Și când cer aripă stînga, fie că e numește Rivellino, fie că e vorba de Paulo Cesar, să se replieze, criticile se dezlănțuie. Mi-au reproșat de a nu fi utilizat decât partea dreaptă pen-

tru atac. Se uită prea repede că eu, ca extrem stînga, am contribuit la victoriile din 1958 și 1962, când selecționata era atacată cu atacă prea mult pe aripa stînga. Amuzant este că Jairzinho se deplasează adeseori pe centru spre a permite lui Carlos Alberto să înainteze pe locul său. Dacă sint suficiente două extreme rapide, de pătrundere, chiar acționînd amîndouă pe partea dreaptă, pentru a cîștiga un campionat al lumii, nu eu sint vinovatul. De altfel, în particular vă spun că am rămas pur și simplu uimit cit de nemarcat a rămas Carlos Alberto în cursul acestui campionat, deși manevra noastră, cu el în rolul de extremă de surpriză, fusese, probabil, observată.”

Zagallo (stînga) și Schön își spun „la revedere, în 1974, la München”

În 1971 și 1972

NUMEROASE ÎNTÎLNIRI ROMÂNŌ — BRAZILIENE

● Clubul Sao Paulo organizează în fiecare an, în luna ianuarie, un important turneu internațional. Pentru 1971, turneul va lua o amploare deosebită și ca urmare a faptului că el va fi patronat de noul guvernator al statului Sao Paulo, Laudo Natel, în același timp președinte al clubului Sao Paulo. Comitetul clubului a anunțat că la turneu au fost invitate trei echipe de club din ROMÂNIA, Spania și Portugalia, alături

● Echipă românească invitată la turneul de la Sao Paulo ● Brazilia a confirmat jocul din 1971 de la București ● Selecționata României pe lista definitivă a invitatelor la marele turneu din 1971 dotat cu „Mica cupă mondială”.

● Confederația de sporturi din Brazilia a anunțat lista echipelor cărora le vor fi lansate invitații pentru partici-

parea la marele turneu dotat cu „Mica cupă mondială”, prevăzut pentru anul 1972; lista cuprinde următoarele 12 echipe: Brazilia, Italia, R. F. a Germaniei, Uruguay, Argentina, Peru, Mexic, ROMÂNIA, Portugalia, Spania, Cehoslovacia, Uniunea Sovietică.

● Comitetul tehnic al Confederației de sporturi din Brazilia a inclus, în cadrul programului turneului pe care echipa Braziliei îl va efectua în 1971 în Europa, un joc cu echipa ROMÂNIEI la București.

siderau că se aflau acolo, în Mexic, la acel joc, pentru a șterge rușinea de pe Maracana din 1950 și nu știu care alte polițe. Jucătorii mei au uitat să joace fotbal timp de o repriză, prima N-am reușit să mă stăpinesc și am explodat la pauză. Am tipat pur și simplu în cabină iar cuvintele pe care le-am folosit nu erau nici ele prea dulci. Dar trebuia neapărat să-i trezesc! Cum era posibil să se lase dominați de jucători de o clasă inferioară? Am utilizat un procedeu care îmi displace fiindcă nu obișnuiesc să insult sau să ameninț pe nimeni, jucător sau echipă, dar am simțit nevoia să forțez nota, să-i ating în orgoliul lor propriu. A fost singura mea izbucnire din „Mundial” dar ea s-a arătat efecace, fiindcă echipa s-a regăsit în repriza secundă. Liberată de sub stăpînirea acelei „fantome 1950”, creată de închipuirea jucătorilor care în acele vremi erau niște inocenți coviși, echipa mea și-a regăsit ritmul său de croazieră.”

2. TOATĂ BRAZILIA VA REPROSEAZĂ CĂ SÎNTETI

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT

BOLOGNA

RAMSEY — RAPORT APROBAT, CONFIRMARE ÎN FUNCȚIE. Luni seara a avut loc la Londra ședința Comitetului federal La ordine zilei, un singur punct — raportul prezentat de Alf Ramsey asupra Campionatului mondial. Raportul a fost aprobat în unanimitate, comitetul apreciînd că evoluția echipei engleze în Mexic s-a situat la un nivel satisfăcător. Comitetul a refuzat cererea lui Ramsey de a fi desărcinat din funcția de selecționer și l-a confirmat pentru încă o perioadă de patru ani. Președintele lui Ipswich Town, prezent la ședință, a declarat că renunță, în favoarea intereselor echipei naționale, la contractul încheiat cu Ramsey.

Cu același prilej a fost definitivat programul echipei Angliei în „Campionatul Europei”, după cum urmează: 3 februarie 1971: Malta — Anglia; 21 aprilie: Anglia — Grecia; 30 octombrie: Elveția — Anglia; 10 noiembrie: Anglia — Elveția; 1 decembrie: Anglia — Malta. A mai rămas de definitivat data jocului Grecia — Anglia.

28 IULIE — ANALIZA COMPORTĂRII ECHIEI ITALIEI. Biroul federației italiene a fost convocat pentru ziua de 28 Iulie. Cu acest prilej va fi ascultat raportul selecționerului Valcareggi asupra C.M. A fost convocat la reuniune și jucătorul Gianni Rivera care va da explicații asupra comportării și declarațiilor făcute cu prilejul călătoriei în Mexic. După toate probabilitățile Valcareggi va fi confirmat în funcție pentru încă un an. Asupra cazului Rivera, comisia de disciplină a federației a trecut cazul său biroului federal cu recomandarea ca jucătorul lui Milan să fie sancționat cu o suspendare de cinci etape din noul sezon.

KOPA — OFITER AL LEGIUNII DE ONOARE. Printre cei care au fost distinși, cu prilejul zilei de 14 Iulie, sărbătoarea națională a Franței, cu titlul de ofiter al „Legiunii de onoare” se află și celebrul fost internațional Raymond Kopa.

MARKO LA PAKK SALONIC? O știre din Atena anunță că federația din Praga și-ar fi dat sentimentul pentru încheierea contractului dintre clubul PAKK Salonic și antrenorul Marko, fostul selecționer al reprezentativei cehoslovace.

CESARE TRENTINI

ZURICH

COLUNA PARASEȘTE BENFICA. După 16 ani de joc sub culorile clubului din Lisabona, Mario Coluna părăsește pe Benfica. Avea 17 ani cînd a îmbrăcat pentru prima oară tricoul acestui club; acum are 33 de ani. De 57 de ori internațional A. Coluna este considerat unul dintre cei mai buni strategii ai fotbalului mondial, rol în care a strălucit mai ales la C.M. din 1966. Coluna pleacă în Franța, la Lyon, unde va juca un an sub culorile clubului cu același nume. Din anul viitor el va deveni antrenorul

clubului francez. Benfica pregătește un meci în onoarea lui Coluna; partida va avea loc în toamna acestui an și va opune echipei organizatoare o selecționată a Europei compusă din jucători care au participat la C.M. din Mexic.

UN FENOMEN ISLANDEZ. A produs mare senzație victoria pe care echipa Islandei a obținut-o în meciul disputat cu selecționata Norvegiei. Ambele goluri ale succesului unsprezececi Islandez au fost realizate de Gunarsson, noua stea a selecționatelor. El este considerat un jucător de o excepțională valoare. Se poate spune că — datorită lui — echipa de club unde joacă (Akrurey) aparținînd unui orașel cu numai 2000 de locuitori, a cucerit „Cupa Islandei”. În finala competiției, în care Akurey a învins Westmana cu 7-1, Gunarsson a marcat șase goluri! Refinorși la Oslo, fotbalistii norvegieni au declarat că Gunarsson are valoarea unui internațional european de prima clasă.

TURNUL ECHIEI ANGLIEI PE CONTINENT. Înainte de începerea noului sezon, selecționata Angliei va efectua un turneu de mai multe jocuri pe continent. Federația engleză a și selecționat pe cei 16 jucători care vor face deplasarea. Din grup nu lipsesc Moore, Bobby Charlton, Banks, Ball și ceilalți „mexicani”. Echipa Angliei va juca cu selecționatele Elveției, Cehoslovaciei, Danemarcei, Olandei și Republicii Federale a Germaniei

MARIO WIDMER

CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL UNGARIEI

În sezonul 1970/71 echipa Ungariei va susține următoarele partide: 9.IX. cu R.F.G. la Nürnberg, 27.IX. cu Austria la Budapesta, 7.X. cu Norvegia la Oslo, 15.XI. cu Elveția (orașul nu-i încă stabilizat), 27.IV. cu Franța la Budapesta, 19.V. cu Bulgaria la Sofia, 6.VI. cu Scoția la Budapesta. De asemenea, totuși — sub numele de Budapesta — va susține o întâlnire la 28.X.1970. cu Iugoslavia la Belgrad.

MAJORARE DE ECHIBE ÎN CAMPIONATUL SPANIEI

Cu prilejul adunării generale a federației de specialitate, recent întrunită, s-a hotărît ca în campionatul pe anul 1971/72 numărul echipelor participante în prima ligă să fie mărit de la 16 la 18. Este pentru prima dată, în istoria fotbalului spaniol, cînd este admis un număr alt de mare de echipe participante. Campionatul primei ligi 1970/71 va începe la 13 septembrie.

De asemenea, s-a hotărît ca în Cupa Spaniei să se dispute, în caz de egalitate, un al treilea meci doar din semifinale. Pînă atunci, calificarea se va face pe baza golurilor marcate în deplasare sau, eventual, prin executarea unor serii de 11 m. În Spania, Cupa se dispută cu jocuri tur-retur.

ÎN CUPA TÎRGURILOR

Federația vest-germană a propus comitetului de organizare al Cupei europene a tîrgurilor, pentru participare în ediția 1970/71, următoarele echipe: Bayern München, Hertha BSC Berlinul Occidental, 1 F. C. Köln și Hamburger S.V.

IMPOTRIVA EXODULUI DE JUCĂTORI IUGOSLAVI

Noi fotbaliști iugoslavi au luat drumul străinătății: Belin (Dinamo Zagreb) și Lazarević (St. roșie Belgrad) vor juca în Belgia, Silsković (Haiduk Split) și Damjanović (Partizan Belgrad) vor evolua în R.F.G., iar Mihailović (Partizan Belgrad) în Franța.

Aceste ultime plecări, precum și cererile altor jucători, au provocat o puternică reacție din partea opiniei publice și a tehnicienilor, care cer să se pună capăt acestei imigrații, în interesul fotbalului iugoslav. În acest scop s-a propus ridicarea limitelor de vîrstă de la 28 la 30 ani, de la care să alba dreptul jucătorilor să plece în străinătate; aprobarea transferărilor libere de la un club la altul în Iugoslavia și anularea sumei-limită pe care o poate încasa un jucător în cazul cînd se transferă la un alt club.

CONFEDERAȚIA SUD-AMERICANĂ LA RIO?

Confederația braziliană de sport face eforturi mari, mai ales acum după cucerirea campionatului mondial, să obțină mutarea sediului confederației sud-americane de fotbal de la Lima la Rio de Janeiro, ca o recunoaștere a prestigiului fotbalului brazilian. Lucrurile însă nu par deloc simple. În ultimii ani raporturile dintre Brazilia și confederația sud-americană au fost foarte aspre; Brazilia a și renunțat de două ori să participe la Cupa campionilor (în 1965 și 1970). Acum, fotbalul de la Rio a anunțat că în 1971 va lua parte la această competiție, dar vestea nu-i de natură să restabilească raporturile normale, pentru că sint federații care nu sint de acord cu mutarea sediului la Rio. Ba există riscul unei dizidențe în sinul confederației sud-americane. Forurile din Venezuela, Columbia și Ecuador au propus retragerea din această confederație și aderarea la aceea din America de Nord, Centrală și Marea Caraibilor! Și cum se așteaptă o reacție vehementă și de la Lima, fată cum problema sediului — chestiune de orgoliu pentru Brazilia — poate duce la o ruptură serioasă în sinul confederației sud-americane.

PRONOSPORT

1. Steaua-Dinamo Buc.	1
2. Gloria Bd.-Ceahlău	1
3. Portul-Oțelul GI.	1
4. Pol. Gl.-Progresul Br.	1
5. Metalul Buc.-Dunărea	1
6. Poiana-C.S.M. Sibiu	1
7. Metrom-Gaz. Metan	1
8. Min. Anina-Poli. Tim.	1
9. C.F.R. Tim.-C.F.R. Arad	1
10. Met. Cugir-Met. Hd.	1
11. Vagonul-Olimpia Ord.	1
12. Olimpia S.M.-Min. B.M.	1
13. Electro-Met. Tîrg.	1